

07
2026

VELKOMEZIRÍČSKO

Životní změna velitele
profesionálních hasičů

VELKOMEZIRÍČSKO

Zpravodaj města Velké Meziříčí,
periodikum územního samosprávného
celku.

Vydává Město Velké Meziříčí,
Radnická 29/1, 594 13, Velké Meziříčí,
IČ 00295671.

Vychází měsíčně v nákladu 5 800 výtisků
pro Velké Meziříčí a místní části Hrbov,
Svařenov, Lhotky, Kúsky, Dolní Radslavice,
Mostiště a Olší nad Oslavou, zdarma.

Evidenční číslo MK ČR E 11 305.

Adresa redakce:

Radnická 29/1, 594 13 Velké Meziříčí

Šéfredaktorka: Bc. Martina Váchová

Redaktor: Tomáš Adam

Redaktor: Petr Chňoupek

Telefon: 566 781 038, 724 063 930

E-mail: velkomezirisko@velkomezirici.cz

Tisk, roznos: SAMAB PRESS GROUP, a. s.,
tiskarna@samab.cz, Česká pošta, s. p.

V případě nedodání zpravodaje
se obraťte na Českou poštu Velké Meziříčí
(+420 954 259 401).

Můžete si ho vyzvednout také ve
vestibulu radnice, případně v redakci
Velkomeziříčska.

Vydavatel si vyhrazuje právo krátit nebo
upravit příspěvky bez předchozího souhlasu
autora, v případě nedostatku místa je zcela
odmítnout. Příspěvky některých autorů
mohou vyjadřovat názory pisatele a nemusí
se shodovat se stanoviskem vydavatele.
Jakékoliv užití a šíření částí nebo celku
obsahu Velkomeziříčska bez písemného
svolení vydavatele je zakázáno.

Neoznačené příspěvky jsou zprávami
vydavatele.

Toto číslo vychází ve středu
1. července 2026 (XXXVII. ročník).

Uzávěrka příštího čísla je
24. července 2026 ve 12:00.

Podklady pro inzerci, blahopřání
a společenskou kroniku přijímáme:

Pondělí: 13:00–17:00

Středa: 10:00–12:00

Pátek: 8:00–12:00

Úvodník

Alexandros Kaminaras
starosta

Vážení spoluobčané, milí sousedé,

prostor okolo kostela sv. Mikuláše již z velké části vyplňuje nová velkoformátová dlažba s mosaznými křížky uprostřed. Před samotnou věží se však práce na čas zastaví, protože farnost zahájí opravu její fasády (opravu jsme podpořili částkou přesahující 1 milion korun). Lešení bude od začátku července sahat až ke střeše a při této příležitosti vyměníme všechny čtyři ciferníky a jejich hodinové ručičky, aby věž po dokončení oprav opět důstojně dotvářela podobu našeho historického centra. Je to taková dobrá spolupráce dvou vlastníků. Málokdo nejspíš ví, že věž sice patří farnosti, ale samotné ciferníky, ručičky a hodinový stroj patří městu.

Velkou radost mám také z proměny dětského hřiště na Rozkoši. Nový korkový povrch je již hotový a během prázdnin přibudou lavičky, pítka nebo odpadkové koše. Věřím, že se hřiště stane příjemným místem pro setkávání dětí i jejich rodičů a naváže na další investice, kterými postupně zkvalitňujeme veřejný prostor.

Na posledním jednání zastupitelstva jsme schválili další etapu rozvoje lokality U Jasanu. Vedle výstavby nových 100 bytů považuji za velmi důležité také dopravní řešení celého území. V budoucnu dojde ke zprůchodnění a zprůjezdnění dnes slepých ulic. Díky tomu vznikne jednak bezpečné pěší propojení nového sídliště se školami, jednak se významně uleví dopravě v celých Čechových sadech, protože rodiče budou moci děti vysadit mezi školami a pokračovat dál bez nutnosti se otáčet a vracet stejnou cestou.

V červnu jsme také uspořádali Mladé fórum, kde měli žáci základních i středních škol možnost říct, co jim ve městě chybí. Největší podporu získaly návrhy na zvýšení vstupů na sportoviště, lávku mezi autobusovým nádražím a obchodní zónou nebo větší bezpečnost kolem řek. Za vedení města bereme tyto názory vážně a z nich již v tuto chvíli začínáme reálně řešit – jde o dostupnost sportovišť a bezpečnost kolem řek, kterou zvýšíme novelou obecně závazné vyhlášky o zákazu pití alkoholu ve vymezených zónách města.

Od července zahajuje provoz dětská skupina Sluneční na Hlinišťích, jejíž kapacita je již zcela naplněna. V srpnu ji doplní dětská skupina Ovečka ve Špitálku. Velký zájem rodičů potvrzuje, že rozšíření těchto služeb bylo správným krokem. Pokračují také práce na nové městské knihovně. Knihy i zaměstnanci se již postupně stěhují zpět a slavnostní otevření modernizovaných prostor bude 10. září.

Rád bych vás zároveň pozval na bohatý letní program. Kulturní léto se letos přesouvá z rekonstruovaného náměstí do jiných částí města. Už 4. července nás čeká Řecký večer na koupališti a startuje také Fajtfest. V pátek 10. července vystoupí na Obecníku skupina Na šikmé ploše a na nádvoří Staré pošty zahraje Petr Simandl. Na koupališti se můžete také těšit na letní kina – 15. července promítneme film Mamma Mia a o den později snímek Nečekané léto.

A dovolte mi ještě jednu pozvánku s předstihem. V září společně oslavíme 140 let železniční tratě Studenec – Velké Meziříčí. Na naše nádraží dorazí parní lokomotiva, historická vozidla Tatra i legendární Slovenská strela. Věřím, že půjde o mimořádnou událost, která potěší malé i velké návštěvníky.

Přeji vám krásné léto, příjemnou dovolenou a dětem prázdniny plné nezapomenutelných zážitků.

VELKOMEZIRÍČSKO V SÍTI:

www.velkomezirisko.cz

@velkomezirisko

Zastupitelé dali zelenou výstavbě stovky nových bytů U Jasanu

V lokalitě U Jasanu III v ulici Zdenky Vorlové vznikne stovka nových bytů. Zastupitelé schválili plánovací smlouvu s developerem, čímž otevřeli cestu k realizaci jednoho z největších bytových projektů ve městě. Součástí investice budou také nové komunikace, parkovací místa, veřejná zeleň, dětská hřiště i další infrastruktura, kterou developer vybuduje na své náklady.

Městské zastupitelstvo schválilo na svém úterním jednání 16. června plánovací smlouvu a budoucí směnu pozemků se společností Building centrum – HSV pro projekt bytových domů U Jasanu III. Díky tomuto rozhodnutí může pokračovat výstavba nové obytné čtvrti v ulici Zdenky Vorlové. „Hledáme způsoby, jak podpořit vznik nových bytů ve městě, tohle je jedna z cest,“ uvedl starosta Alexandros Kaminaras.

Projekt počítá s výstavbou 100 bytů v dispozicích 1+kk, 2+kk a 3+kk. V přízemí domů mají vzniknout také komerční prostory pro služby, například kadeřnictví nebo kosmetický salon. Součástí projektu bude rovněž 40 podzemních parkovacích stání.

Schválená směna se týká pozemků o celkové výměře necelých 2500 metrů čtverečních, které město převede investorovi. Na

oplátku získá pozemky o rozloze přibližně 1000 metrů čtverečních, přičemž rozdíl bude dorovnán finančním doplatkem ze strany developera. Klíčovou součástí dohody je plánovací smlouva uzavřená v souladu se Zásadami pro spolupráci s investory. Ta zajišťuje, že vedle samotných bytových domů vznikne také potřebná veřejná infrastruktura.

Investor se zavázal vybudovat nové komunikace a chodníky, 59 venkovních parkovacích míst, dlážděné a mlatové cesty ve vnitrobloku, dětská a volnočasová hřiště, veřejné osvětlení, retenční nádrží i dešťovou kanalizaci. Součástí projektu budou také rozsáhlé sadové úpravy včetně výsadby stromů, keřů a trvalek a příprava území pro budoucí vodní park.

Podle uzavřené smlouvy musí investor zahájit výstavbu nejpozději do tří let od podpisu smlouvy o budoucí směně pozemků. Aktuálně se předpokládá zahájení stavebních prací v roce 2027.

Projekt U Jasanu III představuje další krok v rozvoji městského bydlení a zároveň přinese nové veřejné prostory a infrastrukturu, které budou sloužit nejen budoucím obyvatelům lokality, ale i široké veřejnosti.

Martina Váchová

Na hřišti je korek, na Šebestiánu výsadba

Rekonstrukce centra pokračuje. Parčík před hradbami už má výsadbu, dokončují se práce na dětském hřišti na Rozkoši, v Radnické ulici jsou nové plynové přípojky a na dolní straně náměstí je hotový vodovod.

Parčík na Šebestiánském náměstí se brzy zazelená. Zahradníci zde dokončili výsadbu trvalek i výsev travníku. Květinové záhony i travnaté plochy jsou protkané závlahovým systémem. Vše doplnil městský mobiliář – čtyři lavičky a dva odpadkové koše.

K dokončení se blíží také dětské hřiště na Rozkoši. Korkový povrch pod herními

prvky je položený. Jde o přírodní materiál, který tlumí dopady při dětských hrách a zároveň je propustný pro vodu, což je důležité pro životnost stávajících stromů. Díky dobrému vsakování dešťové vody navíc zůstane hrací plocha suchá a bezpečná. V prvním prázdninovém týdnu proběhne nástřik pryžového pásu kolem hřiště určeného pro běh, jízdu na koloběžce nebo odražděle. Nad kořeny vzrostlého javoru vznikne terénní vlna. V závěrečné fázi hřiště doplní lavičky, odpadkový koš a pítka. Kruh kolem stromů vyplní výsadba barvínku.

V prostoru kolem kostela probíhá pokládka

dlažby. Průchod mezi kostelem a prodejnou nábytku je proto dočasně uzavřen. Od Kotvičky na náměstí lze pohodlně projít fortnou nebo Kostelní ulicí kolem základní školy.

Pokračují také práce na náměstí. Na dolní straně vodaři přepojují vodovod, pak začne osazování obručníků a příprava na dláždění. Farnost začne v červenci s opravou fasády kostelní věže, prostor kolem ní proto zůstane bez dlažby, jen s podkladním betonem. V týdnu od 6. července firma zahájí stavbu lešení, které vyroste zhruba do výšky padesáti metrů až nad věžní hodiny. Práce potrvají asi dva měsíce.

Martina Váchová

Maskovitý zámek a fragment spony nalezené na náměstí,
ukázky ve výřezích dole jsou z Archeologického ústavu
AV ČR Brno

Římská stopa ve Velkém Meziříčí: Nálezy potvrzují přítomnost Germánů

Rozsáhlý archeologický výzkum ve Velkém Meziříčí přinesl dva mimořádné nálezy z doby římské. Jde o fragment spony a část zámku, které byly objeveny pod středověkým štětem na náměstí.

Předměty pocházejí z prostoru vsakovacího objektu na horní straně náměstí, kde ležely na rozhraní nejstarší kulturní vrstvy a geologického podloží. Spona i zámek jsou pravděpodobně vyrobené z bronzu.

„Nejprve jsme objevili maskovitý zámek, který byl zjevně z doby římské. Zpozorněli jsme proto a začali zkoumat, zda i další nálezy nepocházejí ze stejného období. A skutečně, našli jsme také fragment spony z téže doby,“ uvedl Šimon Kochan ze společnosti Archaia Brno. Oba předměty archeologové konzultovali s odborníky na dobu římskou, kteří jejich předpoklad potvrdili.

„Fragment římsko-provinciálního maskovitého vsakovacího zámku zdobeného antropomorfní plastikou maskou pochází z 1. až 4. století. Germánská jednoduchá spona s obdélnou nožkou, z níž se dochovala pouze nožka a část lučičku, je datována do mladší doby římské, tedy do 3.–4. století,“

uvedla Alina Szabová z Centra protohistorické archeologie Archeologického ústavu Akademie věd ČR. Sponou, která připomínala dnešní zavírací špendlík, čili „sichrhajcku“, si tehdejší muži i ženy spínali oděv na ramenou. Šlo o praktický i módní doplněk typický pro římské období.

Nálezy dokládají pohyb Germánů na území dnešního Velkého Meziříčí. „Na našem území v tomto období sídlil kmen Markomanů, oba předměty si tedy můžeme spojit s markomanským osídlením. Přestože nemáme přímo doložené germánské objekty v prostoru Velkého Meziříčí, je velmi pravděpodobné, že se v okolí nebo přímo zde nacházely. Jde totiž o typický nále z germánských sídlišť,“ vysvětlil Šimon Kochan. Germánské kmeny s Římany intenzivně obchodovaly, ale také bojovaly. Podnikaly válečné výpravy do římských provincií, a proto jsou předměty pocházející z římského prostředí v germánských sídlištích poměrně běžné. „Právě maskovité kování zámku bylo s největší pravděpodobností vyrobeno v některé z římských provincií. Nejblíže se nacházely Panonie a Dácie, takže lze předpokládat, že pochází právě odtud,“ dodal archeolog.

Martina Váchová

Nedostatek kvalifikovaných pracovníků trápí firmy, dozvěděl se Jan Farský od podnikatelů

Velké Meziříčí navštívil 8. června europoslanec Jan Farský. Starosta města Alexandros Kaminaras jej seznámil s místními podnikateli, protože Farský působí ve Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku Evropského parlamentu.

„Podnikatelům občas svazuje ruce evropská legislativa, proto jsem jim chtěl dát příležitost pohovořit o svých problémech s člověkem, který může její podobu reálně ovlivnit,“ uvedl starosta Alexandros Kaminaras.

„Navštěvuji české firmy, abych neztratil kontakt s realitou. Je pro mě důležité vědět, kde podnikům Evropa překáží a v čem by naopak mohla pomoci,“ vysvětlil Jan Farský.

První zastávkou byla společnost Sanborn, která patří k technologickým lídrům ve Velkém Meziříčí. Firma vyrábí díly pro zařízení využívaná v energetice, dopravě a petrochemickém průmyslu. Specializuje se na přesné obrábění běžných i speciál-

ních materiálů pomocí moderních CNC technologií, jako jsou soustružení, frézování, broušení či vrtání. Její komponenty nacházejí uplatnění u světových výrobců generátorů, turbín, zařízení pro těžbu ropy a plynu, letadel, hydraulických systémů nebo dieselových motorů.

„Pětadevadesát procent naší produkce exportujeme, přičemž zhruba tři čtvrtiny směřují na evropské trhy,“ uvedl obchodní ředitel společnosti Tomáš Vrbka. Firma se zaměřuje především na malosériovou výrobu. Jednotlivých dílů vyrobí od jednoho až po tisíc kusů. Zajímavostí je, že při výrobě vznikne ročně přibližně 750 tun kovových špon.

Historie společnosti sahá do 20. let minulého století. Od sedmdesátých let působí ve Velkém Meziříčí, tehdy ještě jako servisní podnik československých elektřin. V roce 1992 prošla privatizací a začala fungovat pod názvem Sanborn. Od roku 2023 je součástí maďarského prů-

myslového holdingu Oriens. O rok později se do skupiny začlenily také strojírenské firmy S & K Tools a Znojemské strojírný. Stejně jako řada dalších technicky zaměřených podniků se i Sanborn potýká s nedostatkem kvalifikovaných pracovníků. „Máme vlastní školicí středisko a zaměstnanci si dokážeme vychovat sami. Potřebujeme však, aby měli alespoň technické vzdělání a vztah k oboru, ve kterém jsou matematika a fyzika základními stavebními kameny,“ doplnil technický ředitel Michal Koudela.

Návštěvu europoslance uzavřelo setkání s místními podnikateli v Jupiter klubu, kterému předcházela krátká prohlídka kulturního centra. Během neformální diskuse měli účastníci příležitost otevřít další témata související s podnikáním, evropskou legislativou i aktuálními výzvami, kterým české firmy čelí.

Martina Váchová

Schrek hovořil s vedením města o centralizaci úřadů

Centralizace veřejné služby i oslabení dostupnosti úřadů pro občany v regionu byly tématem debaty vedení města s poslancem Vítězslavem Schrekem, který 16. června navštívil Velké Meziříčí.

Poslanec Parlamentu České republiky Vítězslav Schrek se v úterý 16. června na radnici setkal se starostou Alexandrosem Kaminarase, místostarostou Martinem Kamanem a tajemníkem úřadu Markem Švaříčkem. „Zajímají mě podněty z měst a obcí nejen jako poslance, ale i coby krajského zastupitele. Ptám se, jak bych mohl samosprávám pomoci,“ vysvětlil Vítězslav Schrek důvod své návštěvy.

Jako první přišlo na řadu téma transformace stavební správy. Reforma, v jejímž rámci se kompetence z obecních úřadů postupně přesouvají pod centrální státní stavební úřad, má zajistit jednotná pravidla a rychlejší řízení. „Se stavebním řízením u nás výrazně

problémy nejsou, nemáme případy trvající déle než půl roku. Důvody pro takovou změnu tedy nechápeme a nevidíme v ní nic efektivního. Stavební odbor odejde z městského úřadu jinak, což bude složité pro zaměstnance, a pro nás v tom žádné výhody nejsou,“ varoval starosta Alexandros Kaminaras před ztrátou institucí a oslabováním služeb ve městech a obcích.

„Vše směřuje k centralizaci. Nedávno nám zrušili pracoviště katastrálního úřadu. Snažili jsme se toto rozhodnutí zvrátit, ale bezvýsledně. Jsou to kroky, které jdou proti nám a snižují atraktivitu města,“ dodal starosta. Poté vzal Vítězslava Schreka na prohlídku městských staveb. „Přímo v terénu nejlépe vyniknou věci, které nám komplikují práci,“ podotkl.

Následovala prohlídka městské knihovny, bytového domu pro seniory, stavby sportovní haly, dětské skupiny Sluneční a na závěr také rekonstrukce centra města.

Martina Váchová

Velké je pro Valašské inspirací

„Jste pro nás inspirací a vzorem,“ řekla hned na začátku návštěvy zástupců partnerského Valašského Meziříčí jeho místostarostka Yvona Wojaczková. Ta z města nad soutokem Rožnovské Bečvy a Vsetínské Bečvy přijela do města nad soutokem Balinky a Oslavy 3. června v doprovodu městské architektky Andrey Rampasové a zastupitele a předsedy komise pro územní rozvoj Ondřeje Kubly.

„Je důležité, že partnerský vztah mezi našimi městy není pouze formální, ale má konkrétní výsledky,“ uvedl starosta Velkého Meziříčí Alexandros Kaminaras, který spolu s místostarostou Martinem Kamanem a radními Tomášem Bílkem a Josefem Prokopem delegaci partnerského města přijal na radnici.

Už složení výpravy z Valašska napovídá, že se přijeli seznámit hlavně s průběhem investičních akcí, a především se zásadami pro spolupráci s developery, které Velké

Meziříčí uplatňuje již několik let a pro Valašské Meziříčí jsou inspirativní. Místostarostka Yvona Wojaczková se svým týmem sem přijela načerpat zkušenosti, a to nejen v této oblasti.

Po krátké besedě nad projekty města se Valaši v doprovodu představitelů Velkého Meziříčí vydali do terénu. První zastávkou byla lokalita U Jasanu, kde místní firma Building centrum – HSV staví nové byty, a to právě podle zmiňovaných zásad. Hotovými byty i těmi rozestavěnými provedl hosty jednatel firmy Karel Věžník.

Další kroky místostarostky Valašského Meziříčí a jejího doprovodu směřovaly na dětskou skupinu Sluneční, která byla koncem května slavnostně otevřena. Tu jim představila městská architektka Eva Uchytlová. Za zhruba čtvrt roku se bude otvírat zrekonstruovaná městská knihovna, kterou hosty z Valašska s erudiicí sobě vlastní provedla ředitelka knihovny Ivana Vaňková.

Další část prohlídky města byla trochu odlehčená, to když Yvona Wojaczková za doprovodu starosty Alexandrose Kaminarase vyšplhala na rozhlednu na Fajtově kopci a pokochala se pohledem na město a jeho široké okolí. Kochání si pak všichni zopakovali při návštěvě vyhlídky U Tří křížů. Následovala krátká prohlídka stavby nové sportovní haly a procházka po právě rekonstruovaném náměstí s krátkou odbočkou do prostoru bývalého Svitu, jehož budoucí podobu řešila v loňském roce urbanistická studie. Třešnickou na dortu byla poslední zastávka v nové synagoze, kterou město před časem získalo do svého majetku a připravuje její komplexní rekonstrukci.

„Návštěva Velkého Meziříčí pro nás byla opravdu velmi inspirativní a věřím, že nové nabyté zkušenosti a poznatky zúročíme i v našem městě,“ uvedla na závěr návštěvy místostarostka Yvona Wojaczková.

Petr Chňoupek

Od pomocné školy k moderní vzdělávací instituci. Za sebou má 80 let proměn

Kdysi pomocná škola, později zvláštní škola, dnes Základní škola a Praktická škola Velké Meziříčí. Letos si připomíná 80 let od svého založení. Ve čtvrtek 18. června přišli učitelům, žákům i vedení školy popřát k významnému jubileu zástupci města, ředitelé městských i obdobných krajských škol a další hosté.

„V rámci rozvoje veřejného prostoru se naše zájmy potkávají, i když město není zřizovatelem školy,“ uvedl starosta Alexandros Kaminaras. „Vaše práce je nesnadná a pro společnost velmi důležitá. Přeji vám, aby se vám i v příštích osmdesáti letech dařilo vykonávat ji stejně úspěšně jako dosud,“ dodal.

Škola od svého vzniku prošla výrazným vývojem a řadou změn.

„Jen za posledních třicet let mého působení ve funkci ředitele jsme přežili více než dvacet ministrů, pět zřizovatelů, několik vzdělávacích programů i nástup inkluze,“ vyjmenoval ředitel Josef Prokop. Připomněl také tradiční akce, které škola pravidelně pořádá, a nastínil plány do budoucna.

„Letos se přibližujeme splnění našeho snu – vybudování vlastní přírodní zahrady. Máme vybraného zhotovitele a věřím, že během prázdnin bychom mohli zahájit práce na její realizaci,“ uvedl. Podle něj by právě tento projekt mohl být symbolickou tečkou za jeho působením v čele školy.

Martina Váchová

Historie školy

Škola byla založena výnosem zemské školní rady v Brně ze dne 23. srpna 1946.

Výuku zahájilo dne 2. září 1946 celkem 27 žáků ve dvou třídách. Tyto třídy byly umístěny v přízemí budovy obecné školy (ulice Komenského). Ve školním roce 1948/49 byla škola přemístěna do budovy reálného gymnázia, došlo také k přejmenování pomocné školy na školu zvláštní.

Školní rok 1953/54 byl opět rokem stěhování – škola byla umístěna v budově osmileté střední školy na Sokolovské ulici. Od 24. srpna 1959 byla škola přestěhována opět do budovy na Komenského ulici (kde v roce 1946 začínala). Důležitým mezníkem v historii školy bylo přestěhování do vlastního objektu na Sokolovské ulici, které se uskutečnilo dne 6. února 1961 (dnes prodejna PP

Profi). Budovu užívala i „družina mládeže ZDŠ“. Škola byla opět dvoutrídni, počet žáků se pohyboval okolo 25. Vzhledem k narůstajícímu počtu žáků přestávala budova vyhovovat potřebám školy (přestože došlo k přemístění školní družiny do nové budovy na Poštovní ulici).

V tomto období došlo ke zrušení části předškolních zařízení – jeslí, a tím se uvolnila budova na Čechově ulici. Město Velké Meziříčí jako majitel této budovy souhlasilo s přestěhováním Zvláštní školy do těchto prostor. Byla provedena rozsáhlá rekonstrukce a v září roku 1993 škola zahajovala v nových prostorách. Změny ve společnosti a nová legislativa zaměřená na vzdělávání handicapovaných dětí byly příčinou toho, že i tato budova přestala vyhovovat potřebám speciálního školství. Společně se svými zřizovateli, nejprve se Školským úřadem, po jeho zrušení Okresním úřadem a

od roku 2001 Krajem Vysočina jsme hledali vhodný objekt pro naši školu. V roce 2005 byla zahájena jednání mezi městem Velké Meziříčí a Krajem Vysočina o možnosti využití části budovy na Poštovní ulici pro potřeby speciální školy. Výsledkem byla dohoda mezi těmito subjekty, která odstartovala úpravu prostor a následně v listopadu 2008 přemístění školy na nové působiště.

Naše škola měla od roku 1994 také pracoviště při Ústavu sociální péče v Křižanově. Nejprve to byla jedna třída umístěná v budově zámku, od září roku 2000 škola sídlila v nových prostorách mimo obytnou část. Nové vzdělávací centrum nabízelo ucelenou nabídku vzdělávacích programů pro všechny kategorie žáků, včetně kurzů k získání základů vzdělání poskytovaného základní školou speciální pro klienty, kteří dříve v důsledku svého zařazení neprošli školní docházkou.

Zdroj: web ZŠ a PŠ Velké Meziříčí

Ředitelé školy:

- Milada Sobotková 1946–1960 • Božena Komárková 1960–1962 • Marie Kyjánková 1962–1966 a 1968–1972 • Anežka Horká 1966–1968 • Oldřich Psohlavec 1972–1988 • PaedDr. Julie Matejová 1988–1996 • Mgr. Josef Prokop od 1996

Předání maturitních vysvědčení na gymnáziu
Foto Martina Váchová

Předání maturitních vysvědčení na gymnáziu
Foto Martina Váchová

Předání vysvědčení a výučních listů ve výchovném ústavu
Foto Tomáš Adam

*Rozloučení se žáky devátých tříd ZŠ Školní
Foto Martina Váchová*

*Rozloučení se žáky devátých tříd ZŠ Oslavická
Foto Petr Chroupek*

*Rozloučení se žáky devátých tříd ZŠ Sokolovská
Foto Tomáš Adam*

Pout'ovky v Jupiter klubu

Foto Tomáš Adam, Petr Chňoupek

Svěcení špitálku
Foto Martina Váchová

*Pouť v Dolních Káněslavicích
Foto Martina Vachová*

*90. výročí založení SDH Mostiště
Foto Petr Chňoupek*

Populární Recký večer bude letos na koupališti

Léto ve městě nabídne náhradní program plný hudby i filmu

Přestože letos kvůli rekonstrukci náměstí nemůže proběhnout tradiční Kulturní léto v podobě, na kterou jsou obyvatelé zvyklí, připravilo město pestrý náhradní program pod názvem Léto ve městě.

Během letních měsíců se mohou návštěvníci těšit na koncerty, letní kino i oblíbený Recký večer. Akce se uskuteční na několika místech ve městě – v Jupiter klubu, na koupališti a v ulici Kostelní. Program zahájí 4. července Recký večer, který představí autentickou řeckou kuchyni i živou hudbu. Následovat budou dva večery letního kina

s promítáním filmů Mamma Mia! (15. července) a Nečekané léto (16. července). Ve druhé polovině léta přinese letní kino snímky Někdo to rád v Plzni (12. srpna) a Cukr-kandl (13. srpna). Hudební část programu nabídne hned dva letní koncertní večery. V pátek 25. července ožije nově zrekonstruovaná ulice Kostelní u Kotvičky vystoupením vokální skupiny Milánosz a kapely The Followers. Kromě živé hudby se návštěvníci mohou těšit také na dobré jídlo a pití a program, ve kterém si na své přijdou i děti. Závěr léta pak bude patřit čistě hudebnímu

zážitku na koupališti, kde 29. srpna vystoupí Deychey a skupina Imagine Diamonds. Koncert pod širým nebem symbolicky uzavře letošní letní program ve městě.

Všechny akce jsou pro veřejnost zdarma. Věříme, že si obyvatelé i návštěvníci města najdou v programu své oblíbené akce a společně si užijí příjemné letní večery i navzdory omezením spojeným se stavbou.

Podrobný program je k dispozici na webových stránkách města a na informačních plakátech.

Adéla Šoukalová

Letní kulturní akce ve městě nejen v režii Jupiter klubu

Velkomeziříčské náměstí prochází po několika desítkách let rozsáhlou proměnou v podobě kompletní rekonstrukce. Přesto nás i letos čeká řada zajímavých letních kulturních zážitků.

Díky soukromým pořadatelům, místním nadšencům, zavítají mezi naše řeky interpreti, kteří by jen stěží našli prostor na prknech velkého sálu Jupiter klubu. V době, kdy se k vám dostává první prázdninové číslo Velkomeziříčska, už z Fajtova kopce zní tóny Fajtfestu. Pořadatelé rok od roku rozšiřují žánrové zaměření festivalu a letos nově otevírají také Family zónu. Ta bude přístupná v sobotu 3. i v neděli 4. července vždy od 10 do 17 hodin a vstup do ní bude zdarma. V pátek 10. července ožije centrum města hned dva koncerty. Oblíbený coverband Na šikmé ploše vystoupí v Jack's Rock Garden na zahrádce Obecníku a akustická kytara Petra Simandela rozezná zahrádku Blues baru na Staré poště.

V srpnu se můžete těšit na další hudební večery. Dne 7. srpna vystoupí v Jack's Rock Garden hard country kapely Los Pajos a Mrs. Collumbo. O týden později, 15. srpna, rozezpívá zahrádku Blues baru Dan Vertigo se svou akustickou kytarou.

Ve dnech 21. a 22. srpna se uskuteční výrazně rozšířený festival Bezmez. Projekt, který před lety vznikl na půdě velkomeziříčského gymnázia jako edukativní přednáškový festival, letos spojil síly s produkcí oceňovaných hudebních vydavatelství Full Moon a Heartnoize. Nabídne živé koncerty napříč hudebními žánry s aktuálními mladými interprety. Hudba zazní na několika scénách – od centra města přes areál zámekového parku až po Fajtův kopec.

Čeká nás tedy pestré kulturní léto, které bude v mnoha ohledech jiné, než na jaké jsme byli zvyklí. A to je dobře.

Většina těchto akcí je podpořena městským grantovým programem na podporu kultury, bez něhož by jejich pořádání bylo velmi obtížné. Kulturní grant pro letošní rok navíc stále není vyčerpán. Zájemci mohou i nadále využít průběžnou výzvu k podávání žádostí. Budeme rádi, pokud této možnosti využijete a přispějete svými projekty k ještě pestřejší kulturní nabídce našeho města.

Sledujte kalendář akcí na zadní straně Velkomeziříčska i jeho elektronickou podobu na webových stránkách měsíčníku, aby vám nic neuniklo. Velká část akcí je navíc zdarma nebo se vstupným dobrovolným.

Veškeré informace a potřebné formuláře ke stažení najdete na webu města: www.velkomezirici.cz > o-meste > dotacni-programy > poskytovane-mestem, nebo proklikem přes QR kód v rohu ilustrační fotografie.

Jakékoliv informace a pomoc s vyplněním formulářů vám rád poskytne Pavel Stupka, stupka@velkomezirici.cz, 777 594 135, vedoucí odboru kultury, 3. podlaží, dveře č. 333 na radnici ve staré budově.

Pro jakékoli nápady, či připomínky se nebojte ozvat na e-mail bilek.jan@velkomezirici.cz.

**Jan Bílek, zastupitel za Společně VM,
předseda Komise kulturní
a cestovního ruchu**

Stacionář pro seniory ve Velkém Meziříčí?

Péče o stárnoucího a nemohoucího rodiče, partnera nebo člena rodiny je fyzicky i psychicky náročná a mnohé rodiny se s touto situací potýkají řadu let. Přestože si většina lidí přeje zůstat co nejdéle doma, přichází někdy období, kdy už potřebují pravidelnou pomoc druhých.

Ve Velkém Meziříčí máme k dispozici terénní pečovatelskou službu přímo v domácnostech (20 pečovatelek, 120 klientů). Ve dvou městských domech s pečovatelskou službou (60 bytů) je zajištěna nepřetržitá přítomnost personálu. Provozujeme také odlehčovací službu pro krátkodobé pobyty – letos se podařilo nastartovat navýšení kapacity na 10 lůžek. Umístění

seniorů do lůžkového zařízení – krajského Domova pro seniory (67 lůžek) – je až poslední možností s dlouhou čekací lhůtou. Dalším typem služby, která by vhodně doplnila paletu služeb ve Velkém Meziříčí, by mohl být denní stacionář pro seniory a osoby se zdravotním postižením. Je určen lidem, kteří nemohou zůstat přes den sami doma, ale ještě nepotřebují stálou péči v domově pro seniory. Seniori zde mají potřebné zázemí, mohou trávit čas v kolektivu, procvičovat paměť a věnovat se činností pro zachování soběstačnosti. Jde samozřejmě také o úlevu pro rodiny, které o své blízké pečují. Myslíme si, že by takový denní stacionář mohl vzniknout například

v areálu bytového domu pro seniory v ulici U Světlé, který byl dokončen před třemi lety. Personál sociálních služeb města zde již působí, je tu také odpočinková zahrada i dostatek parkovacích míst.

Přejeme si, aby Velké Meziříčí bylo městem, kde rodiny nezůstávají na péči o své blízké samy. Zajištění potřebných kapacit bude jedním z důležitých úkolů našeho města v příštích letech.

Děkujeme všem pečovatelkám, sociálním pracovníkům i rodinám, které se o své blízké starají.

Martin Kaman a Andrea Vašíčková,
místostarosta a radní města
za Společně VM

Velkomeziříčská náplavka

V červnovém vydání Velkomeziříčska byl zveřejněn článek o záměru postavit pobytové schodiště na, cituji, „nejvýznamnějším místě našeho veřejného prostoru“. Návrh renomovaného architekta Filipa Musálka představuje betonové schodiště zjevně navržené do zcela jiného prostoru, než je právě místo soutoku Balinky s Oslavou, které přináší jistou poetiku a pohodu do rušného centra města.

Pan starosta, kterého považuji za člověka s estetickým cítěním, na jiném místě červnového Velkomeziříčska hovoří o srdci města, které opravujeme pro další generace. Souhlasím s panem starostou, toto je historické centrum, srdce města, proto by měl být návrh mimořádně kvalitní. Netvrdím, že se nedají historické hradby skloubit

s moderní náplavkou. Nicméně takovéto mohutné, betonové schodiště nepovažuji za šťastné řešení a za mě ani za esteticky přínosné pro širší centrum našeho města.

Zastavme se, prosím, nespěchejme a dejme si na srdci města záležet. Osobně bych si spíše představovala přirozeně travnaté schodiště se zpevněnými dřevěnými plochami (přikládám inspirativní obrázek generovaný AI). Samozřejmě může mít někdo odlišný názor, nicméně požadujeme kvalitu návrhu, který bude zohledňovat historické hradby a bránu města. Nezapomeňme ani na případný most, který by v budoucnu (v případě realizace Územní studie Svit) vedl nad náplavkou.

Ivana Hladíková, zastupitelka

Strážníci informují

Ve čtvrtek 28. května v 16:46 hodin dostala městská policie oznámení, že u mostu na parkovišti Svit hoří odpadkový koš. Strážníci požár, který vznikl vhozením cigaretového nedopalku, uhasili. Následně se na místo dostavila jednotka HZS, která provedla kontrolu uhašení a poté z místa odjela. Škoda na majetku v důsledku rychlého zásahu nevznikla.

V sobotu 13. června padesát šest minut po poledni městská policie prověřovala pohyb poraněné pošťolky nad sportovním areálem ve Sportovní ulici. Strážník se dostavil do nahlášené lokality, kde se spojil se ženou, která městskou policii volala. Po dohodě strážník pošťolku převzal do péče do doby, než si pro ni přijeli pracovníci záchranné stanice z Pavlova. Ti si krátce po třetí hodině odpolední pošťolku převzali.

V sobotu 13. června devět minut po půl deváté večer dostala městská policie informaci, že v Uhřínovské ulici, v prostoru za kapličkou, leží nějaká osoba. Strážníci na místě zjistili, že se jedná o osobu cizí národnosti, která nereagovala na podněty a nebyla schopná komunikovat. Krátce po příjezdu hlídky dorazili i kamarádi spícího muže, kteří slíbili, že se o něj postarají. Vzhledem k tomu, že muž nebyl zraněný a nenarušoval veřejný pořádek, strážníci jim ho předali.

Městská policie Velké Meziříčí

Na oslavy dorazí Slovenská strela

Sobota 26. září ve Velkém Meziříčí bude patřit oslavám 140 let železniční trati Studenec – Velké Meziříčí. Jedním z vrcholů oslav bude možnost svést se do Studence a zpět vlakovou soupravou taženou historickou parní lokomotivou, tím druhým možnost zblízka obdivovat legendární Slovenskou strelu.

Vlakové soupravy M 290.002 vznikly pouze dvě a byly určeny pro rychlé a luxusní spojení Prahy s Bratislavou. „Jediný zachovalý exponát několik desítek let chátral jako vrak na několika místech v Kopřivnici, než se ho podařilo v roce 2012 prohlásit národní kulturní movitou památkou. Tím se dostal na stejnou úroveň ochrany jako například zvony ve svatovítské katedrále, relikviář sv. Maura, třebechovický betlém či korunovační klenoty,“ uvedl vedoucí odboru školství velkomeziříčské radnice a vlakový nadšenec Pavel Stupka.

Slovenská strela má s naším městem docela dost společného. „Na restaurování za přísného dohledu památkářů se významným způsobem podílela restaurátorská dílna Josefa Filipa z Velkého Meziříčí,“ prozradil Pavel Stupka.

Vzácná historická souprava ovšem nemůže nabídnout projížďku, a to právě z důvodu její unikátnosti a ceny, kterou lze jen těžko vyčíslit. „Předběžně je navíc domluveno hostování cca deseti až patnácti historických osobních i nákladních automobilů Tatra včetně automobilové drezíny Tatra, které by byly vystaveny společně s motorovým vozem,“ dodal Stupka.

Petr Chňoupek

Na památky jdou další peníze

Zastupitelstvo města schválilo podíl města na obnově kulturních památek v rámci Programu regenerace městských památkových rezervací a městských památkových zón. Jedná se o povinný podíl, který město přidává k finančním prostředkům vlastníka a k dotaci z ministerstva kultury.

Třicet pět tisíc korun půjde na obnovu fasády kostela sv. Kříže (celkové náklady 310 tisíc korun, státní podpora 154 tisíc korun), šedesát tisíc korun na restaurování maleb v hlavním sále staré synagogy (celkové náklady 553 tisíc korun, státní podpora 257 tisíc korun), třicet tisíc korun na obnovu svatostánku ve staré synagoze (celkové náklady 294 tisíc korun, státní podpora 100 tisíc korun), 145 tisíc korun na obnovu střechy v Radnické ulici č. p. 46 (celkové náklady 1 426 tisíc korun, státní podpora 569 tisíc korun) a 160 tisíc korun na obnovu fasády věže kostela sv. Mikuláše (celkové náklady 1 580 tisíc korun, státní podpora 415 tisíc korun).

Petr Chňoupek

Zájezd do Jičína, města pohádky

Český svaz žen Velké Meziříčí pořádá zájezd do Jičína, který se uskuteční 12. září 2026. V tento den se ve městě bude konat oblíbený festival Jičín – město pohádky, plný kouzelných pohádkových postav a zábavy pro celou rodinu. Probíhá na Valdštejnově náměstí a v přilehlém okolí.

Kromě festivalu si můžete užít také trhy s bohatou nabídkou občerstvení, regionálních potravin a tradičních výrobků. Během dopoledne navštívíme dominantu Jičína – věž Valdické brány. Užijeme si tak výhledy do dalekého okolí.

Pokud nejedete pouze za festivalem, ale máte zájem něco se dozvědět o historii Jičína, nabízíme společné dvouhodinové putování po centru města s odborným průvodcem, archeologem Pavlem Kracíkem (znalec regionální historie a slovesného folklóru). Začátek putování 12:30 hodin. Poté následuje individuální program.

Rezervace a úhrada zájezdu: Rose-M (Vrchovecká 74/2, Velké Meziříčí).

čsž

Historické centrum zkrášlí další opravené fasády

Město již podruhé podpořilo obnovu fasád domů v historickém centru. Mezi pět žadatelů rozdělilo více než tři čtvrtě milionu korun.

Zastupitelé na svém zasedání v úterý 16. června schválili poskytnutí dotace z Programu na podporu obnovy nemovitostí v městské památkové zóně Velkého Meziříčí na domy na Novosadech č. p. 2045, 1148, 1149, 1151 a 1181, dále V Podloubí č. p. 1136 a také na fasádu kostela sv. Kříže. Celkem rozdělili 775 673 korun.

V první výzvě, kterou zastupitelé schválili loni na podzim, již město mezi vlastníky domů rozdělilo milion korun. Maximální výše dotace v jednotlivém případě je 200 000 korun a minimální podíl příjemce dotace je padesát procent celkových nákladů projektu. Peníze jsou určeny na opravu fasád včetně výplní otvorů, soklů i restaurování kamenných prvků.

Martina Váchová

Mladí chtějí více sportovat

V Jupiter klubu se 8. června uskutečnilo Mladé fórum, na kterém se sešli žáci velko-meziříčských škol. Do diskuse se zapojili studenti ze ZŠ Sokolovská, ZŠ Oslavická, ZŠ Školní, víceletého gymnázia a Gastro-technické střední školy.

Mladí účastníci měli možnost vyjádřit své názory a navrhnout témata, která považují za nejdůležitější pro život ve městě. Diskutovali o životním prostředí, školství, dopravě, sportu a volném čase i o bezpečnosti. Největší podporu získal požadavek na slevy či jiná zvýhodnění pro mladé na sportovištích a ve fitness centrech. Na druhém místě skončil návrh na volný přístup do tělocvičen a třetím nejčastěji zmiňovaným tématem byla větší bezpečnost v okolí řek.

Mladí přišli s dalšími podněty – zapojení rodilých mluvčích do výuky na školách či vybudování pěší trasy od základních škol směrem do Oslavice. Zazněla například i potřeba lepšího zabezpečení dálničního mostu, častějšího vyvážení odpadkových košů a popelnic, zřízení tělocvičny pro bojové sporty, výsadba většího množství zeleně nebo vybudování lávky mezi obchodním centrem Kaufland a autobusovým nádražím.

Akci uspořádalo Zdravé město Velké Meziříčí ve spolupráci s Národní sítí Zdravých měst. V dalších dnech proběhla ověřovací anketa, která potvrdila prioritu lepší přístupnosti sportovišť. Výsledkem se zabývala rada města.

Martina Váchová

Obyvatelé Hrbova se zapojili do výzkumu českých nářečí

V květnu letošního roku proběhl celouzemní výzkum nářečí českého jazyka, který po padesáti letech realizoval tým odborníků z Ústavu pro jazyk český Akademie věd ČR a Univerzity Palackého v Olomouci v rámci projektu Atlas českého jazyka 2027.

Pro spolupráci byli mimo jiné vybráni také tři obyvatelé Hrbova – Vladimír Řezníček, Josef Sláma a Ladislav Drápel. Jejich ochota podělit se o své jazykové znalosti a zkušenosti přispěje k uchování kulturního dědictví a jedinečného bohatství českých nářečí pro budoucí generace.

„Naším občanům – Vladimíru Řezníčkovi, Josefu Slámovi a Ladislavu Drápelovi, kteří se výzkumu ochotně zúčastnili, chci touto cestou poděkovat,“ ocenil význam výzkumu pro Hrbov předseda Komise pro místní správu Hrbova a Svařenova Vladimír Sedláček.

Více informací o projektu na stránkách www.mapovaninareci.cz. **Martina Váchová**

Zprávy od hasičů

2. června, krátce po půl osmé ráno, zasahovali profesionální hasiči ze stanice HZS ve Velkém Meziříčí u dopravní nehody nedaleko Zlatého křížku (silnice 360). Jednalo se o nehodu dvou dodávek, při které byla zraněna jedna osoba. Hasiči provedli zajištění místa nehody, úklid vozovky a protipožární opatření.

Znovu na silnici 360 na severním okraji města zasahovali profesionální hasiči 4. června pět minut před sedmou hodinou večerní. Šlo o havárii elektrokoloběžky s jednou zraněnou osobou.

6. června po třetí hodině odpolední vyjžděli hasiči ze stanice Velké Meziříčí na Družstevní ulici, kde na zahradě rodinného domu odchytávali hada.

9. června čekal profesionální hasiče po třetí hodině odpolední výjezd na dálnici D1 nedaleko Stránecké Zhoře. Jednalo se o dopravní nehodu dvou osobních automobilů, bez zranění. Hasiči zabezpečili havarovaná vozidla proti požáru a proti úniku provozních kapalin.

16. června profesionální hasiči zasahovali na dálnici D1 nedaleko Jablonořova, a to při požáru nákladního automobilu. Požár vypukl krátce před třetí hodinou noční.

17. června vyjžděli hasiči ze stanice Velké Meziříčí na silnici mezi Tasovem a Holubí Zhoří, kde došlo k dopravní nehodě cyklisty, který se při nehodě zranil.

25. června chvíli po poledni zasahovali profesionální hasiči v Petrávci při požáru odpadu na skládce. Požár lokalizovali a následně zlikvidovali.

Zdroj: hasici-vysocina.cz

Olympiáda základních škol
Foto Tomáš Adam

Olympiáda základních škol
Foto Tomáš Adam

Srdce na kolech - Stránecká Zhoř
Foto Tomáš Adam

Srdce na kolech - Stránecká Zhoř
Foto Tomáš Adam

Víkend otevřených zahrad - Zahrady Rozmarínek Petraveč
Foto Tomáš Adam

Víkend otevřených zahrad - Oslavice
Foto Tomáš Adam

Mezigenerační piknik - dům s pečovatelskou službou
Foto Tomáš Adam

Good Water Beer Cup 2026 - Dobrá Voda
Foto Tomáš Adam

Mírový běh
Foto Petr Chňoupek

Mírový běh
Foto Petr Chňoupek

Harmonie Ladies - Otvírání studánek - zámek nádvoří
Foto Martina Váchová

Harmonie Ladies - Otvírání studánek - zámek nádvoří
Foto Martina Váchová

Concentus Moraviae, Epoque quartet - Jupiter club
Foto Martina Váchová

Concentus Moraviae, Epoque quartet - Jupiter club
Foto Martina Váchová

Sranda závody - cvičiště Nauč psa

Mezinárodní den archivů
Foto Tomáš Adam

Meziříčský uličník

aneb zajímavé domy v našem městě

Opustili jsme ulici Komenského a dostáváme se na náměstí, proto se dnes budeme věnovat tomu-
to prostoru.

Marie Ripperová

Dláždění náměstí 1909

Náměstí

Náměstí bylo již od vzniku města centrem dění. Vycházely z něho hlavní ulice, na východ směrem k Brnu Dolní (Panská, Komenského), na západ k Jihlavě Horní (Radnická, Palackého). Třetí, Vrchovecká (Tyršova), byla až do roku 1932 poměrně úzká a klikatá. Na náměstí se konaly pravidelné týdenní i výroční trhy. Řečeno dnešní terminologií, na týdenních trzích bylo možno zakoupit běžné potraviny, zatímco na výročních se prodávalo spotřební zboží. Konání výročních trhů (jarmarků, z něm. Jahrmarkt) byla výsada udělovaná panovníkem. Meziříčí mělo výročních trhů pět: na sv. Fabiána a Šebestiána (20. 1.), po Provodní neděli (první neděle po Velikonocích), na sv. Prokopa (4. 7.), na sv. Havla (16. 10.) a na sv. Mikuláše (6. 12.). Konaly se vždy celý týden kolem určitého termínu.

Protože byl na náměstí kostel, v minulosti i se hřbitovem ohrazeným zdí, konaly se tam také církevní slavnosti – Boží tělo, svěcení zvonů, a byly tam vítány vzácné návštěvy, ať už to byl majitel panství, biskup nebo prezident. Před kostelem nechal Martin Bukovský roku 1856 postavit litinový kříž v ohrádce. Ten zde byl až do roku 1961, kdy byl přesunut na starý hřbitov.

Na náměstí byla kašna, do které chodili pro vodu obyvatelé okolních domů, kteří neměli vlastní studnu. Aby v ní voda nezamrzala, byla na zimu obkládána otýpkami slámy nebo hrachoviny a zakryta dřevěným bedněním, do kterého vedly dveře.

Náměstí bylo informačním zdrojem. Lidé se zde přirozeně setkávali a vyměňovali si důležité informace nebo drby. Byly zde „vybubňované“ důležité zprávy i nařízení. Naposledy tak byla ohlášena mobilizace v 1. světové válce, pak už se používal rozhlas. Tyto informace se vyhledávaly i v kostele z kazatelny.

Svou roli mělo náměstí i v trestním řízení. Prováděly se zde mírnější exekuce, třeba výprask lískovkou nebo vypalování cejchu nežádoucím osobám. Byly zde dva pranýře – jeden na rohu radnice a druhý u kostela, kam se za trest přivazovali (a ukazovali) provinilci.

Kolem náměstí vyrostly honosné domy bohatých obyvatel města, ve kterých byly provozovány obchody, řemeslná výroba i hostinské činnosti. Vlastník si často vystačil s příjmy plynoucími z jeho postavení „majitele realit“ a tyto prostory pronajímal.

Zatímco tvar náměstí určovala okolní zástavba, povrch i využití plochy se měnilo. Hlavní silnice z Brna na Jihlavu vedla přes náměstí úhlopříčně. Okolní plochy sloužily v neděli jako korzo. V 18. století bylo náměstí dlážděno plochými kameny, tzv. kočičími hlavami. Od té doby bylo několikrát předlážděno. Například v roce 1909, kdy se očekávala účast císaře Františka Josefa a dalších hodnostářů na manévrech, bylo náměstí vydlážděno žulovými kostkami.

Na počátku 20. století byly na náměstí vysázeny dvě řady lip, které byly udržovány nižší, aby nad jejich korunami mohl vyniknout svatojánský (ne morový, jak se nesprávně říká) sloup připomínaný už v roce 1706. Po vzniku Československa byla uprostřed mezi lipami dne 1. 5. 1919 zasazena Lípa svobody. Na podzim roku 1939 psalo Velkomeziříčsko, že městská rada na návrh arch. Vladimíra Neumana uvažuje o zřízení parčíku. „Prostor mezi sochou sv. Jana a kašnou by byl oset travou a vyvýšen. Takto by vznikl uprostřed náměstí travnatý koberec, který by jistě značně přispěl k jeho pěknému vzhledu.“ Vzhledem k okolnostem však k realizaci zřejmě nedošlo.

S rozvojem motorismu se na náměstí objevily benzinové pumpy a parkovala zde auta a motocykly. Před místními hotely zastavovaly autobusy příležitostně, později pravidelné autobusové dopravy. V roce 1953 byly z náměstí všechny benzinové čerpací stanice odklizeny a prodej benzínu byl soustředěn na Hornoměstské ulici.

V té době byla horní strana náměstí využívána jako autobusové nádraží. Aby měli pracující kde čekat, bylo v roce 1953 v 1. patře Obecníku otevřeno kino Čásek. V odpoledních hodinách až do odjezdu autobusů se zde promítaly krátké filmy. Další možnost pobytu v teple nabízela čítárna a knihovna v přízemí Obecníku. V roce 1959 byly za kostelem postaveny zděné veřejné záchodky.

V roce 1959 byla vozovka státní silnice přeložena na horní stranu náměstí a vyasfaltována. Autobusové nádraží bylo přeloženo k novému nádraží, na Novosadech a Hornoměstské ulici zůstaly zastávky. V 70. letech byla doprava převedena do ulice Pod Hradbami a náměstí přestalo být součástí hlavní trasy. V té době zastavovaly autobusy zase na náměstí, tentokrát na dolní straně.

Trh na náměstí

Dláždění koččími hlavami

Bukovského kříž u kostela

Před úpravou 1959

Nedělní korzo

30. léta

50. léta

Nová vo

Vítejte v Tepně Vysočiny!

Vítáme návštěvníky z blízka i z daleka v Tepně Vysočiny! Oblast kolem dálnice D1 je totiž místem, kde se protínají cesty, vznikají setkání a rodí nezapomenutelné zážitky. Jsme hrdí, že Velké Meziříčí je už rok a půl součástí tohoto společného příběhu!

Seznamte se s Destinační společností Tepna Vysočiny!

- Oblastní organizace cestovního ruchu.
- Vznikla v prosinci 2024.
- Propojuje desítky měst, obcí, organizací i podnikatelů napříč oblastí.
- Propaguje turistické cíle, kulturu, gastronomii, přírodu i zážitky.
- Představuje oblast kolem D1 jako top cíl pro návštěvníky.

Nabízíme vám přehled nejlepších zážitků!

Na webu a sociálních sítích Tepny Vysočiny najdete zajímavé novinky, tipy na výlety i inspiraci k objevování našeho regionu. Čekají na vás také připravené turistické balíčky a doporučení na místa, která stojí za návštěvu - od výletních cílů přes ubytování až po restaurace.

Tepna ←
→ **Vysočiny**

tepnavysociny.cz

Dej si

Zapoj se do naší velké letní
zážitkové hry, dej se do pohody
a vyhraj parádní ceny!

Nasbírej až 20 zážitků v Tepně Vysočiny
a užij si hravé léto kousek od domova!
Spoj poznávání se zábavou a získej
za to parádní odměny!

VYHRAJ
poukazy
na ubytování,
do restaurace,
vstupenky na
zábavu a spoustu
pěkných cen!

Vyhrává
každý už po
nasbírání
5 zážitků!

Přihlaš se u nás
na webu! Objevuj.
Zažívej. Sbírej.
A soutěž o ceny!

Více na ➔ tepnavysoчины.cz/dejsi20

Sociální služby města Velké Meziříčí

Hudba, která zahřála u srdce

V pondělí 9. června se jídelna našeho pečovatelského domu zaplnila nejen klienty, ale především krásnou hudbou, radostí a příjemnou atmosférou. Mezi naše klienty zavítal ženský pěvecký soubor Babačka z Borů, který si pro posluchače připravil pásmo lidových písní. Vystoupení se zúčastnilo devět členek souboru, které svým zpěvem a doprovodem vytvořily nezapomenutelné odpoledne. Známé lidové melodie v mnohých posluchačích probudily vzpomínky na mládí a domov. Mnozí klienti si písně s úsměvem pobrukovali, někteří se spontánně přidali ke zpěvu a v sále bylo cítit opravdové dojetí i radost ze společně strávených chvil. Hudba opět ukázala svou sílu spojovat lidi a přinášet okamžiky, na které se nezapomíná.

Soubor Babačka působí v Borech a jeho název je inspirován místním potokem Babačka. Ve své činnosti se věnuje především lidovým písním a společnému zpívání, které přináší radost nejen členkám souboru, ale i posluchačům. Děkujeme všem členkám souboru Babačka za jejich ochotu, čas a krásný kulturní zážitek, který našim klientům věnovaly. Velmi si vážíme toho, že mohli společně prožít odpoledne plné hudby, vzpomínek a lidské blízkosti.

Petra Mejzlíková, sociální pracovník

Nadační fond Františka Podstatzky Lichtensteina připravuje oslavy 10. výročí

Zapište si do kalendářů – v sobotu 12. 9. 2026 se sejdem v Netíně u kostela Nanebevzetí Panny Marie, abychom společně oslavili 10. výročí od vzniku Nadačního fondu Františka Podstatzky Lichtensteina (NFPL).

Hudební a doprovodný program bude vskutku bohatý – s Chráněným pěveckým sborem z Netína vystoupí zpěvák Petr Bende, hudební program doplní soubor Babylonští trubáci z Náměšťska a kapela Na pohodu. Netínskou farnost při této příležitosti navštíví také římskokatolický kněz Marek „Orko“ Vácha.

Třešničkou na dortu bude slavnostní odhalení pamětní desky Františka Podstatzky-Lichtensteina a žehnání aleji, která ponese jméno zakladatele nadačního fondu a také velkého podporovatele kostela v Netíně. Netín byl hraběti Františku velmi blízký, je zde pochován v rodinné hrobce. Byl podporovatelem myšlenky rekonstrukce varhan, na kterou sám přispěl. Darovanou částkou 1 838 731 Kč se stal hlavním dárce, který se zasloužil o zdárné dokončení tohoto nástroje. „Do Netína se vždycky rád vracím. Moje maminka říkala, že Netín jí připomíná jisté místo u Středozemního moře, kam si těžce nemocní lidé z celé Evropy jezdili pro další životní naději, neboť tam je mimořádně silný genius loci. Podobný pocit mám v Netíně. Musí tam být nějaké fluidum, jakási neurčitelná energie, vnitřní síla, cosi uklidňujícího a současně povznášejícího.“ (František Podstatzky-Lichtenstein v knize Sedm životů od Vladimíra Votýpky)

Na oslavu 10. výročí je zvána široká veřejnost. Součástí doprovodného programu bude skákací hrad, taneční soutěž, dětské dílničky, Zdravotní klauni a fotokoutek – zábavu si tak najdou malí i velcí návštěvníci. Občerstvení a dárčky budou zajištěny.

V plném proudu je i příprava na tradiční pouťový koncert Společně pro dobrou věc, který proběhne 15. 8. 2026 v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Netíně a který slibuje bohatý hudební i doprovodný program pro celou rodinu.

Jaký byl červen v NFPL

Tým NFPL se v červnu činil. Nově se stal partnerem oblíbené Měřínské padesátky. „Spolu s Oblastní charitou Žďár nad Sázavou a s měřínskými turisty jsme na hřišti v Měříně připravili program pro děti – přivezli jsme maskota a otevřeli jsme dětské dílničky. Máme radost, že jsme mohli podpořit tak tradiční akci, jako je Měřínská padesátka,“ říká Hana Sklenářová, předsedkyně správní rady.

Shodou okolností se ve stejný den konal i Pohár starosty obce Vídeň v kuželníku, který uspořádal ISC Vysočina – tradičně pod záštitou NFPL a obce Vídeň. Spolek ISC Vysočina, který vznikl sloučením Handicap Sport Clubu VM a spolku Flor-in, má v NFPL hrdého partnera a podporovatele. V letošním roce jim nadační fond poskytl finance na dresy, trička a mikiny.

A do třetice všeho dobrého. „Když Martin Karásek, ředitel ZUŠ Velké Meziříčí, přišel s nápadem koncertu pro Onkologické centrum jihlavské nemocnice, byli jsme jednoznačně pro. Koncert se konal pod záštitou nadačního fondu,“ říká Hana Sklenářová. V sobotu 14. 6. se tak pod okny Komplexního onkologického centra Nemocnice Jihlava rozezněly písně Smíšeného orchestru ZUŠ Velké Meziříčí a kapely Pepíčkovo štěstí. Atmosféru vylepšili i klauni z literárně-dramatického oboru ZUŠ, kteří rozesmáli nejen pacienty, doktory a sestřičky v oknech, ale také návštěvníky, kolemjedoucí a samotné účinkující.

Děkujeme vám všem, že zůstáváte s námi

Za NFPL Jana Sklenářová

Státní svátky věrozvěstů Cyrila a Metoděje i Mistra Jana Husa, které slavíme v počátku sedmého měsíce roku, dávají tušit, že dnů volna bude vícero. Je to čas, kdy teploty šplhají vysoko nad nulu a my se těšíme na letní dobrodružství, objevné cesty za poznáním, a především možnost, kde zchladíme naše sluncem rozpálená těla. Jelikož většina našich předků nepodnikala daleké výpravy do přímořských letovisek, musela se spokojit s tím, co bylo doma nebo za humny.

Ze zámku

Díl 53:

Možnosti přírodního koupání na archivních fotografiích a pohlednicích

Snad nejoblíbenější je údolí Nesměř, kde řeka Oslava, pramenící v jižní části Žďárských vrchů, inspirovala už pány spisovatele Demla, Březinu či Vodičku. Jak se dozvídáme z oblíbeného prvorepublikového průvodce Album města Velkého Meziříčí a okolí, „spěchá k nám od Ostrova v řečišti nejprve mělkém, se dnem písčným, pak hluboko vyrvaném mezi strmými skalisky rulovými, jež dodávají údolí tomu ráz divoké romantiky. Severozápadně od města zove se Peklem, jihovýchodně Nesměří.“ Zatímco údolí Peklo již dávno zatopila Mostišťská přehrada, kde je koupání zakázáno, Nesměř se svým oblíbeným „placákem“ kousek od samoty Letná je vyhledávaným místem dodnes. Zejména uvolněná doba první republiky dopřávala zaslouženou relaxaci jak trampům, kteří tábořili v údolí řek, tak začínajícím chatařům a milovníkům letních bytů. V roce 1929 vzniklo Obecně prospěšné družstvo Letná se sídlem ve Velkém Meziříčí, „jehož ředitelem dle smlouvy společenstevní byl pekař František Neuman, náměstkem hoteliér František Mottl, obchodním jednatelem účetní Bedřich Böser, pokladníkem Stanislav Konopčík a členy představenstva choť profesora Marie Kořínková a tesařský mistr Karel Kozina. Účelem družstva jest opatření levných a zdravých bytů, zejména stavbami vhodných domů a zařízení jich.“ A tak časem na Letné vyrostly letní byty, které se o prázdninách staly útočištěm před žárem velkoměsta. Občerstvit se bylo možné v oblíbené restauraci Letná na levém břehu a o kus dál na protější straně u Šidlů.

Další kráskou, jež uchvacovala milovníky přírodního koupání, byla bohatě meandrující řeka Balinka s pramenem v Arnoleckých horách. I zde se kromě rybolovu dalo ovlažít a vydovádět. Do Balinského údolí rádi chodili lidé hlavně z Horního Města.

Rovněž nedaleké tajemné jezírko, na jehož dně se dle různých pověstí ukrývá zlatý zámek nebo propadený mlýn, skýtalo v minulosti možnost smočit znavené tělo. Toho však vzhledem k různým strašidelným povídkám využívali jen ti nejodvážnější, a proto raději volili Palečkovy rybníky na kopci směrem k Uhřínovu.

A kdo chtěl spojit koupání s turistikou, vypravil se k rybníkům do Mostišť, Netína či Ořechova.

Rybník Jestřábec

Zatímco koupání v řekách bylo umožněno všem, na koupání v rybníku muselo být vyřízeno zvláštní povolení, byť se často porušovalo. A tak si v roce 1925 město Velké Meziříčí pronajalo od velkostatkáře Františka Harracha rybník Jestřábec v malebném údolí Amerika. Nacházela se zde i dřevěná převlékárna, molo a jižní strana byla opatřena uměle vytvořenou pláží. Tuto scénérii zachytil známý velkomeziříčský fotograf Vilím Vilímek. Jedná se o neprošlou fotografickou pohlednici o rozměru 140 x 90 mm.

Vzpomínáme

Dne 8. července 2026 by naše maminka **Marie Hladíková** z Velkého Meziříčí oslavila 84. narozeniny. Dne 4. června jsme si připomněli třetí smutné výročí jejího odchodu. S láskou v srdci vzpomínají děti s rodinami. Kdo jste ji znali, věnujte jí tichou vzpomínku. Děkuje.

Ve čtvrtek 16. července 2026 si připomeneme 100. výročí narození Mons. **Bohuslava Brabce**, věrného kněze Kristova. Narodil se v Závisti. Působil ve farnostech u Brna, v letech 1958 – 1960 byl vězněn ve Valdicích a po návratu do duchovní služby v roce 1964 byl farářem v Hodoníně, Telči a Radostíně nad Oslavou. Zemřel v Závisti 26. listopadu 2008. Za vzpomínku a modlitbu děkuje rodina Brabcova.

Dne 10. července 2026 uplynou 3 roky od úmrtí tatínka, dědečka a pradědečka, pana **Jana Trojana** z Velkého Meziříčí. Vzpomínají děti s rodinami.

„Tolik jsi chtěl s námi být, ale osud tomu nedopřál.

V našich srdcích jsi stále s námi, ve vzpomínkách žiješ dál...“

Dne 18. července 2026 uplyne smutný rok, kdy nás navždy opustil náš tatínek, dědeček, bratr, kamarád, pan **Jaroslav Horký** z Horních Heřmanic. S láskou a úctou vzpomínají děti s rodinami. Za tichou vzpomínku děkujeme.

Dne 17. července 2026 by oslavila naše drahá dcera, sestra, teta a prateta, paní **Jaroslava Brodská**, 60 let. Moc nám chybíš. S láskou vzpomínáme.

Dne 21. července 2026 by se dožil 100 let a 20. března uplynulo 20 roků od úmrtí našeho tatínka, dědečka a pradědečka, pana **Ladislava Malce** – zaměstnance V. D. Dřevo Měřín a syna truhlářského mistra Františka Malce z Velkého Meziříčí. Kdo jste ho znali a měli rádi, vzpomeňte s námi. Děti s rodinami

„...a láska zůstává, ta smrti nezná.“

Dne 3. července 2026 si připomínáme první smutné výročí úmrtí naší milované manželky, maminky a babičky, paní **Antonie Svobodové**, roz. Kujínkové ze Zahradišť. Kdo jste ji znali a měli rádi, věnujte jí prosím spolu s námi tichou vzpomínku. S láskou vzpomínají manžel Jan s dcerami a vnuky.

„Co v srdcích nosíme, to nám nikdo nevezme.“

Dne 29. července 2026 uplyne pět let, kdy s námi není náš milovaný pan **Libor Broža** z Jabloňova. Čas běží, ale bolest z odchodu se mění v tichou vděčnost za každý společný okamžik. Nikdy nezapomeneme na tvoji dobrotu a úsměv, který jsi rozdával.

S láskou a úctou stále vzpomínají a za tichou vzpomínku děkují manželka, děti, vnučata.

„Žádný čas není tak dlouhý, aby nám dal zapomenout...“

Dne 12. července 2026 uplyne již desátý smutný rok od chvíle, kdy nás navždy opustila naše milovaná dcera, sestra a vnučka **Vilma Běhalová**, DiS. S láskou vzpomínají a všem, kteří Vilmu znali a měli ji rádi, za tichou vzpomínku děkují maminka Vilma, sestra Alžběta a babička Anežka.

„Čas plyne, jen vzpomínky zůstávají.“

Dne 18. června jsme si připomněli první smutné výročí úmrtí paní **Marie Urbanové** z Olší nad Oslavou. Za tichou vzpomínku děkují dcery s rodinami.

„Ti, které milujeme, nás nikdy skutečně neopustí. Jsou věci, kterých se smrt nemůže dotknout.“

Dne 12. června uplynuly dva roky od úmrtí milovaného manžela, tatínka, dědečka, bratra a strýce, pana **Milana Strádala** z Velkého Meziříčí. Vzpomíná celá rodina.

„Život jde dál jak tiché řeky proud.

Jen bolest trvá a nedá zapomenout.“

Dne 6. července uplyne pět roků, co nás opustil náš manžel, táta, děda, pan **Stanislav Dvořák** z Martinic.

S láskou a vděčností vzpomíná rodina a všichni, kdo ho znali.

„Kdo v srdcích žije, neumírá, kdo byl milován, není zapomenut.“

Dne 30. července 2026 uplyne první smutný rok, kdy nás opustil milovaný manžel, tatínek a dědeček, pan **Stanislav Zezula**. S láskou vzpomínají manželka Ludmila a dcery s rodinami.

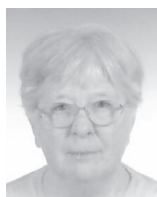
„Čas plyne, vzpomínky v srdci zůstávají.“

Dne 14. července uplynou 2 roky, co nás navždy opustil náš drahý člen rodiny, pan **Vratislav Čamek**. S láskou vzpomíná celá rodina.

„Scházíš nám, ale v srdcích a vzpomínkách zůstáváš.“

Dne 27. července 2026 uplyne už 10 let, kdy nás opustila naše maminka, paní **Zdeňka Hladíková**. Vzpomínají dcery s rodinami.

Dne 14. července 2026 uplynou 4 roky od úmrtí paní **Marie Tůmové**. S láskou a úctou vzpomínají a za tichou vzpomínku děkují manžel a děti s rodinami.

Odešli z našich řad

Štěpánka Večeřová, 24. 5. 2026, nedožitých 90 let, Velké Meziříčí

Evženie Bastlová, 25. 5. 2026, 92 let, Velké Meziříčí
Děkujeme všem příbuzným, přátelům a známým za účast a projevené kondolence při posledním rozloučení dne 3. 6. 2026 s paní Evženií Bastlovou z Velkého Meziříčí.
Zarmoucená rodina

Josef Jelínek, 28. 5. 2026, 69 let, Velké Meziříčí
Děkujeme všem příbuzným, přátelům a známým za účast a projevené kondolence při posledním rozloučení dne 5. 6. 2026 s panem Josefem Jelínkem z Velkého Meziříčí.
Zarmoucená rodina

Pavla Tomanová, 29. 5. 2026, 71 let, Kozlov
Děkujeme všem příbuzným, přátelům a známým za účast a projevené kondolence při posledním rozloučení dne 6. 6. 2026 s paní Pavlou Tomanovou z Kozlova - hájenky.
Zarmoucená rodina

Jaroslav Hermány, 1. 6. 2026, 65 let, Velké Meziříčí
Děkujeme všem příbuzným, přátelům a známým za účast a projevené kondolence při posledním rozloučení dne 11. 6. 2026 s panem Jaroslavem Hermánym z Velkého Meziříčí.
Zarmoucená rodina

Jaromír Patřičný, 5. 6. 2026, 85 let, Velké Meziříčí

Děkujeme všem příbuzným, přátelům a známým za účast a projevené kondolence při posledním rozloučení dne 12. 6. 2026 s panem Jaromírem Patřičným z Velkého Meziříčí.
Zarmoucená rodina

Ing. Josef Stockinger, 8. 6. 2026, nedožitých 73 let, Velké Meziříčí
Děkujeme všem příbuzným, přátelům a známým za účast a projevené kondolence při posledním rozloučení dne 13. 6. 2026 s panem Ing. Josefem Stockingerem z Velkého Meziříčí.
Zarmoucená rodina

Anežka Košábková, 17. 6. 2026, 91 let, Osové
Děkujeme všem příbuzným, přátelům a známým za účast a projevené kondolence při posledním rozloučení dne 24. 6. 2026 s paní Anežkou Košábkovou z Osového.
Zarmoucená rodina

Jolana Kliková, 18. 6. 2026, 72 let, Velké Meziříčí
Děkujeme všem příbuzným, přátelům a známým za účast a projevené kondolence při posledním rozloučení dne 25. 6. 2026 s paní Jolanou Klikovou z Velkého Meziříčí.
Zarmoucená rodina

Jaromír Ceněk, 22. 6. 2026, 81 let, Velké Meziříčí
Děkujeme všem příbuzným, přátelům a známým za účast a projevené kondolence při posledním rozloučení dne 29. 6. 2026 s panem Jaromírem Ceněkem z Velkého Meziříčí.
Zarmoucená rodina

Blahopřání

Dne 14. června 2026 oslavila významné jubileum 90 let dětská lékařka, paní MUDr. Božena Doležalová. Za svůj profesní život se starala téměř 50 let o spoustu dětí. Děkujeme a přejeme hodně vitality, zdraví a pohody do dalších let.

Kolektiv sesterček z dětského oddělení

Poděkování

Z celého srdce děkuji Domácímu hospici Vysočina za péči o moji maminku, paní Pavlu Tomanovou. Zvláštní uznání patří zdravotní sestřičce Silvií Mlezivové – její nesmírná obětavost, lidskost a profesionální přístup nám v nejtěžších chvílích dodávaly sílu a umožnily mamince prožít poslední chvíle v klidu.

S hlubokou vděčností Jan Toman

NOVÁ VANA DO STARÉ

- bez bourání
- bez nástřiku
- záruka 5 let
- montáž 2 hodiny

Tel.: 608 700 515

www.renovacevany.eu

FB @velkomezirisko

Inzerce objednávejte

na 566 781 038, email velkomezirisko@velkomezirici.cz
nebo v redakci:

pondělí: 13:00-17:00, středa: 10:00-12:00, pátek: 8:00-12:00

Inzerce

Pronajmu byt v novostavbě 3+k 110 m² s pěkným výhledem do kraje - vhodné i pro zahraniční dělníky, v Křižanově. 566 543 651

Prodám palivové dřevo i štípané. Tel.: 605 054 470

Sběratel převede/koupí/zlegalizuje na sebe zbraně v rámci probíhající zbraňové amnestie - v případě, že o zbraň není z vaší strany zájem nebo nemáte ZP a měla by propadnout státu. Vše legální cestou. Více na tel. 732 400 672

Provádím veškeré malířské a natěračské práce. Tel.: 605 054 470

Provádíme rekonstrukce bytového jádra, zednické práce a stavební práce. Tel.: 605 054 470

Koupíme nemovitost ve Velkém Meziříčí a okolí, dům, byt, st. pozemky, pole, lesy, i v exekuci, platba v hotovosti. Tel.: 605 054 470

Koupím jakoukoliv Jawu, Simsona, MZ, ČZ, přívěsný vozík PAV či motory. Děkuji za nabídku. Tel. 723 971 027

Koupím byt nebo dům. Prodávající může v klidu zůstat bydlet doživotně, právně zajištěno smlouvou a zápisem v katastru. Nejsme RK. Tel.: 731 750 226

LP reality - prodej, výkup, úvěr s ručením nemovitostí. Tel.: 731 457 371

Koupím staré hračky, šlapací autíčka, pивní lahve s nápisem, plechovice od olejů, motocykly a součástky k nim, tel.: 732 400 672. Děkuji

Koupím vojenskou výstroj např.: vysouvací nože, tropické klobouky, oblečení pískové, zelené, modré barvy, kanady boty okované-plátěné, maskáče, muniční bedny, bundy s kožíchem, ruksaky. Nabídněte cokoli i poškozené! Volejte nebo provozte na tel.: 732 400 672. Děkuji

Sečeme všem, úpravy zahrad. Tel.: 731 457 371

Úplně obyčejný, rozvedený 42letý muž hledá kamarádku na výlety, trávení volného času, třeba i lásku. Tel.: 608 627 649

Hledám muže (vdovce) na rozhovor do diplomové práce, kteří přišli o svou partnerku (manželku) v posledních 6 letech. Odměna 1000 Kč. 736 208 628

Nabízím nástřik podvozků osobních automobilů. Ošetření dutin, výměnu motorového oleje, filtrů, brzdových kotoučů a destiček, lakování dílů. A další různé opravy dle domluvy. Tel. 735 972 157

Nabízím nepoužitou vinotéku Hyundai, model HYUVIN 32DZ na chlazení vína, destilátů, nealka (28 ks). Vhodné do kavárny či vinárny. Rozměry 40 x 84,8 x 51,5 cm. Cena 5 000,- Kč. Tel.: 732 700 685.

Prodám zachovalou kuchyňskou linku - dřež, myčka 40, trouba Elektrolux. Dohromady nebo jednotlivě. Cena dohodou po shlednutí. Tel.: 732 700 685.

Prodám elektrický invalidní vozík s duálním ovládáním pro doprovod, na pravou ruku. Jako nový, téměř nepoužívaný. Vyrobený v Anglii. Vhodný např. pro hluchoněmé, slepé, kterým nový pojišťovna nehradí. Od rána do večera v komfortu a pohodlí. Původní cena 144 700,- Kč, prodejní cena dohodou i s možností splátek. První majitel. Tel.: 732 700 685.

Prodám luxusní matraci do polohovatelného elektrického lůžka pro osobu s handicapem. Tel.: 732 700 685.

NOVÝ

REAL ELEKTRO

EMOS
Spolehlivá prodlužka
50m/2,5mm²

3 398,-

**Elektrikáři nás znají.
Teď je řada na Tobě.**

 Zahradní 996
VELKÉ MEZIRÍČÍ

SAMOSBĚR ČESNEKU

VE SVAZCÍCH

 BOCHOVICE
okres TŘEBÍČ

**JEDINEČNÉ
ČESKÉ ODRŮDY**

+ obrovský
česnek Sabagold

**cena
90,-
Kč/kg**

 **VŽDY
OD 9-17:00**

**KAŽDÝ DEN OD
28.6. - 7.7.2026**

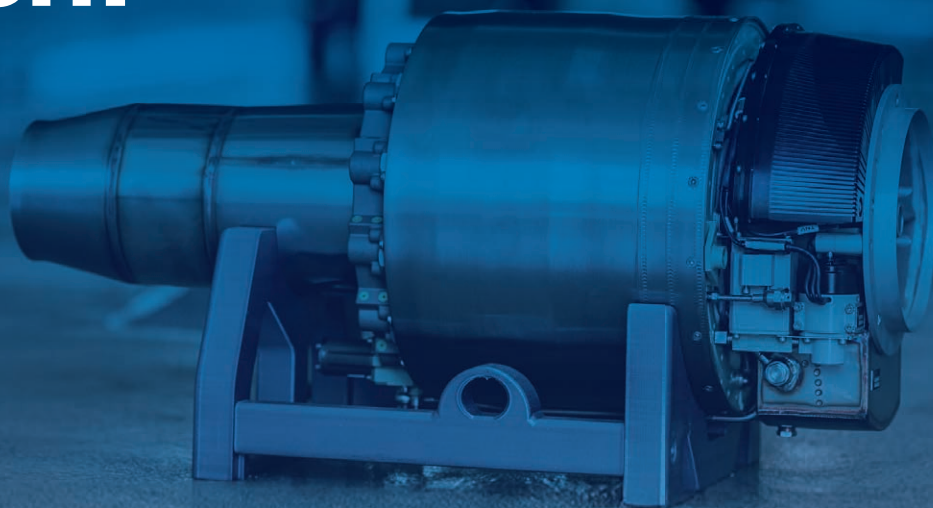
 FARMA JURA
www.farmajura.cz

 737 825 873
farmajura

Za našimi výrobky
stojí skuteční mistři
svého oboru.

**Staňte se
jedním
z nich!**

**Konstrukér | Operátor CNC
Procesní inženýr | Technolog
Technický kontrolor | HR business partner**
Více informací na pbs.cz/kariera

Toužíte po nové koupelně?

Navštivte naše koupelňové studio ve Velkém Meziříčí
Pod Hradbami 2002/1 Rádi Vás uvidíme.

PORADÍME

NAVRHNEME

DOVEZEME

☎ 778 531 326 | ✉ koupelnyvm@maro.cz

www.maro.cz

Mladá hornistka Kateřina Nedomová uspěla na mezinárodní soutěži Žestě Brno 2026

Mladá hudebnice Kateřina Nedomová, žákyně ZUŠ Velké Meziříčí ze třídy učitele Radovana Hajného, dosáhla významného úspěchu na Mezinárodní soutěži Žestě Brno 2026, která je určena talentovaným hráčům na žestové dechové nástroje z České republiky i ze zahraničí. Soutěž se letos uskutečnila v Brně ve dnech 6.–7. června.

Kateřina soutěžila ve hře na lesní roh v kategorii JUNIOR B, která je určena mladým hudebníkům ve věku přibližně 12 až 14 let. Ve velmi silné konkurenci předvedla kvalitní výkon a získala 2. cenu. V rámci mezinárodního hodnocení navíc obdržela 3. cenu, což potvrzuje její vysokou úroveň interpretace a pečlivou přípravu.

Tento výsledek je oceněním nejen talentu a píle Kateřiny Nedomové, ale také kvalitní pedagogické práce jejího učitele Radovana Hajného a korepetitora Víta Košíčka, a dlouhodobé podpory ZUŠ Velké Meziříčí.

Kateřině gratulujeme k výbornému umístění a přejeme mnoho dalších hudebních úspěchů na domácích i mezinárodních soutěžích.

ZUŠ Velké Meziříčí

Zapojte se do soutěže s Děčkem: Operace Abeceda

A co je pro to třeba udělat?

Zaregistrujte se na stránce www.operace-abeceda.cz nebo v aplikaci Léto s Děčkem a podle mapy si naplánujte minimálně tři výlety. Na každém stanovišti získáte heslo, které poté zadáte do aplikace. Pokud se vydáte do našeho infocentra ve Velkém Meziříčí, dostanete odměnové samolepky, vědátorské listy s úkoly a drobný dárek.

Ve hře jsou zajímavé ceny, na sociálních sítích mohou soutěžit i rodiče. Tak neváhejte, vyskočte z gaučů, začínáme!

TIC VM

Historický seriál Velkomeziříčska, který připomíná pozapomenuté události, osobnosti a místa Velkého Meziříčí a okolí. Každý díl srozumitelně a civilně vrací do současnosti drobné i dramatické stopy regionální paměti, které by jinak snadno zapadly.

Zapomenuté okamžiky

Smrk a čapí hnízdo jako věčná vzpomínka

Na netínském hřbitově stojí skromný kříž, stojí nad hrobem skromného, ale o to významnějšího člověka. Tím člověkem s velkým Č je P. Jindřich Kocman.

Narodil se 20. ledna 1903 v Blansku, ale jeho život je úzce spojen právě s Netínem. Nejprve se vyučil strojníkem, poté se vydal na gymnázium a z něj do kněžského semináře. Na kněze tak byl vysvěcen až ve svých dvaatřiceti letech 5. července 1935.

Hned po vysvěcení byl vyslán jako kaplan do Netína, kde byl tehdy farářem Mons. Václav Hlavička. V roce 1938 byl poslán jako administrátor do Předína. Ještě než odešel, zasadil ve farním dvoře smrček, který tu roste dodnes a tyčí se do výšky 27 metrů. Též zřídil čapí hnízdo, které je dodnes obydleno.

Dne 1. dubna 1942 zemřel farář Hlavička a velkomeziříčská vrchnost si vyprosila na jeho místo právě Jindřicha Kocmana. Hned po nástupu do Netína spolupracoval s místním hajným Pavlasem, který v okolí obce ukrýval parašutisty z výsadku Calcium a připravoval rádiové vysílání do Anglie přímo z objektu netínské fary. Gestapo nakonec parašutisty odhalilo a k vysílání už nedošlo. Na konci války byl Jindřich Kocman také členem netínského revolučního národního výboru.

V roce 1974 byl jmenován nesídelním děkanem velkomeziříčským, kterým byl až do roku 1983. Poslední mši svatou pro farnost sloužil 15. října 1989, ale ve farnosti pomáhal až do své smrti 14. září 1997. Dne 6. září 1997 již nemocného Jindřicha Kocmana navštívil na netínské farnosti brněnský biskup Vojtěch Cikrle a při této příležitosti jej zaopatřil svátostí pomazání nemocných.

Petr Chňoupek

Tragédie dcery Tita Kršky

Osoba zakladatele moravského hasičstva Tita Kršky je ve Velkém Meziříčí dostatečně známa. Méně už se ví, že Krška měl dceru Boženu, jejíž osud byl velmi tragický. Božena Kršková, provdaná Jelínková, je pohřbena v jednom hrobě na moráňském hřbitově vedle svého otce i manžela. Podíváte-li se na náhrobek podrobněji, zjistíte, že datum úmrtí Boženy a datum úmrtí jejího muže je téměř shodné. Co se tenkrát v roce 1909 stalo?

Titus Krška zemřel v roce 1900 a jeho továrnu na obuv zdědila dcera Božena. Ta se 10. července 1906 provdala za ušlápnutého úředníka z továrny na sukno Karla Jelínka, který pocházel ze Žďáru nad Sázavou. Karel se stal společníkem firmy, ale podniká-

ní nebylo nic pro něj. Žili pak v domě číslo popisné 10, kde je dnes Dóza. Tento dům Božena Kršková koupila v roce 1905.

Sobotní ráno 24. července 1909 mohlo být dalším v klidným ránem, ovšem městem se jako blesk šířila zpráva o tragédii v domě na Komenského ulici.

Služka ráno jako obvykle nesla svým pánum kávu, ale nemohla otevřít dveře. Byly něčím zabarikádované. Přivolala několik chlapů, a ti je otevřeli.

Nechme mluvit tehdejší tisk: „A tu hrozné divadlo naskytlo se jejich očím! U dveří v tratolišti krve ležel na zemi továrník Jelínek a v druhém pokoji na lůžku v úplné agonii ležela jeho choť, těžce postřelená. Ihned byl přivolán lékař Dr. Vacek, jenž

u Jelínka mohl konstatovati již jen smrt.“ Božena Jelínková byla převezena do třebíčské nemocnice, kde 28. července zemřela. Co se v noci z 23. na 24. července 1909 stalo? Firma na tom nebyla finančně dobře. Utrpěla velké finanční ztráty v Uhrách a stála před konkurzem. Karel Jelínek celou situaci neunesl a rozhodl se pro radikální řešení. Nejprve přiložil revolver ke spánku své ženy a poté obrátil zbraň proti sobě.

Z tehdejšího tisku se dozvídáme, že vše bylo úplně zbytečné, protože tísnivá finanční situace firmy se dala velmi rychle a jednoduše vyřešit, neboť bohatá přízeň se zaručila dluhy zaplatit.

Podle policie Karel Jelínek jednal v úplném pomatení smyslu. **Petr Chňoupek**

Být velitelem je pro mě zásadní životní přelom

Stanici Hasičského záchranného sboru Kraje Vysočina ve Velkém Meziříčí od 1. června letošního roku šéfuje Ondřej Novák. Stanice se ujal po nečekaném skonu dlouholetého velitele Jiřího Doležala. Ondřej Novák pochází z Nového Města na Moravě, ale na stanici ve Velkém Meziříčí slouží už patnáct let. V nabítném programu si našel chvíli k povídání nejen o profesionální hasičině, ale také o té dobrovolné.

TEXT A FOTO:
PETR CHŇOUPEK

Naše povídání nemůže začít snad jinak než tím, že krátce zavzpomínáme na Jiřího Doležala.

To, že odešel, bylo pro nás nečekané, bylo to pro nás něco jako blesk z čistého nebe. S Jirkou na pozici velitele družstva jsem tady strávil patnáct let. Vedl to tady dobře, dělal první poslední, měl tu práci prostě rád. Staral se o nás, ale nejen o nás, o celé město. Zůstaly nám krásné a vesměs pozitivní vzpomínky. Je to velká škoda, to, co se stalo, nemělo se to stát. Přišlo to moc brzo. Nenaděláme ale nic, musíme jet dál.

Takže přebíráte skvěle fungující stanici?

Ano, přebírám skvělou stanici, kterou vždycky byla. Naše stanice je známá velkým počtem výjezdů. Máme na starosti velký úsek dálnice D1, takže zásahová činnost je dost pestrá. Požárů máme málo, o to víc zasahujeme při dopravních nehodách, dále řešíme úniky nebezpečných látek a provozních kapalin. A pak samozřejmě nesmím zapomenout na rozmary počasí. Práci máme pestrou a je jí docela dost.

Většinou platí, že každý profesionální hasič začínal u hasičů dobrovolných. Je to i váš případ?

Je to přesně tak. Hasičinu máme v rodině. Můj praděda zakládal sbor dobrovolných hasičů v Pohledci. Pak když se rodina přestěhovala do Nového Města na Moravě, táta byl u dobrovolných hasičů v Novém Městě, strejda byl velitelem profesionálních podnikových hasičů ve Žďasu. Brácha byl profesionální hasič u správy železnic, takže jak dobrovolní hasiči, tak hasičina jako povolání je v naší rodině po generace.

Takže jste prakticky neměl ani jinou možnost, než se stát hasičem?

Měl, ale člověka to chytne a už nepustí. Od mala jsem byl u hasičů, a to má prostě svůj vliv. Jediná máma není u hasičů, ale když jsme ještě byli s bráchou mladí a bydleli jsme doma, tak nás vždycky tahala z postelí, ať vstáváme, že hoří, že houká siréna. A i když se nám nechtělo, museli jsme. Vždycky říkala, že je klidnější, když jsme u toho my dva s bráchou, že to dopadne dobře.

U dobrovolných hasičů jste pořád?

Ano. Já mám hasiče rozdělené tak, řečeno fotbalovou hantýrkou, že dobrovolní hasiči v obci to je klub a hasičský záchranný sbor je reprezentace. U dobrovolných hasičů jsem rád. V Novém Městě dělám velitele jednotky. Působím také v asociaci velitelů jednotek sborů dobrovolných hasičů. Asociaci jsme si založili proto, abychom řešili problémy, které trápí dobrovolné hasiče. Jsem také ve výkonném výboru okresního sdružení hasičů ve Žďáře nad Sázavou. Navíc mě moc baví hasičská historie. S kamarády provozujeme hasičské muzeum.

Tady se zastavme a popovídejme si o něm.

Muzeum, to je velká láska. Založili jsme ho s bráchou a se starostou novoměstských hasičů Františkem Košíkem a ještě jedním kolegou. Staráme se o historii novoměstských hasičů, děláme nejrůznější akce, semináře, sami lidi muzeem provádíme a také publikujeme. Občas pomáháme i muzeu v Příbramě, jsme členy sekce sběratelů při Centru hasičského hnutí Pří-

byslav, býval jsem i členem odborné rady historie při okresním sdružení hasičů. Historie, to je radost.

Co je u vás v muzeu k vidění?

Naše je menšího rozsahu. Vystavujeme hlavně výstroj a výzbroj, nejstarší čamarové uniformy, přilby, přenosné stříkačky. Je to prostě průřez historií od počátků hasičstva až do současnosti. Vlastníme největší sbírku regionálních hasičích přístrojů od firmy Rekord ze Stržanova. Nejsme zaměřeni jen na historii novoměstských hasičů, ale celého širokého okolí. V Novém Městě na Moravě vznikl hasičský sbor později než ve Velkém Meziříčí. Sbor v Novém Městě zakládal velkomeziříčský rodák JUDr. Valerian Kallab, který je pohřben na Moráni a kterému jsme společně, Nové Město a Velké Meziříčí, opravili hrobku.

Takže Valerian Kallab byl vyslán do Nového Města na Moravě a po sto padesáti letech jste byl vy na oplátku vyslán do Velkého Meziříčí.

Tak nějak (smích).

Pojďme zpátky k vašim začátkům. Když jste skončil základní školu, byla už hasičina jasnou volbou?

To ještě ne. To přišlo až na průmyslovce ve Žďáře nad Sázavou. Většinou z průmyslovky vede cesta na ČVUT nebo VUT, ale zhruba od sedmnácti let už mě hasičina hodně brala, takže tehdy už jsem začal mít docela dost jasno, že půjdu studovat na hasiče na Vysokou školu báňskou do Ostravy. Tam jsem vystudoval obor Technika požární ochrany a bezpečnost průmyslu a už při studiu, od roku 1996, jsem začal sloužit u hasičského záchranného sboru ve Žďáře. V roce 2000 jsem ve Žďáře nastoupil na stálo a do Velkého Meziříčí jsem přišel v roce 2011. Dělal jsem technika strojní služby a v roce 2012 jsem začal dělat velitele na směně C.

A dnes jste velitelem stanice. Co se pro vás všechno mění?

Je to pro mě zásadní životní přelom. Sloužil jsem čtyřicetileté službě, jezdil na výjezdy a dneska je to hodně administrativní činnost. Musím zajistit chod stanice, ale na výjezd jet můžu, takže když bude potřeba, jsem k dispozici. K tomu všemu mi ještě přibyla funkce řídícího důstojníka. Nebude to jen o sezení v kanceláři. Budu pořád v pohybu.

Jak je na tom stanice ve Velkém Meziříčí, co se lidí týče?

Ted' už jsme v plném stavu, od 1. července nastoupila náhrada za mě. Chlapi jsou výborní. Bez skvělých kluků a skvělých hasičů by to nešlo.

Jste profesionální hasič, jste dobrovolný hasič, tak jistě dobře víte, že sem tam se řeší vztahy profíci kontra dobráci. Podle mého názoru profíci bez dobráků existovat nemohou a naopak. Jak to vidíte vy?

Je to přesně tak. My musíme být partneři a kamarádi, být si k ruce a pomáhat si. U větších zásahů, jako jsou velké požáry, větrné smrště nebo povodně, jsou dobrovolní hasiči základ. My jsme schopni většinu výjezdů pokrýt sami, mluvím o menších výjezdech, jako je otevření bytu apod. Když pak ale někde hoří, potřebujete kupu chlapů a techniky, a tam jsou dobrovolní hasiči nezastupitelní. Systém, jaký máme u nás, funguje velmi dobře.

Sedíme tady v dosluhující hasičce, nová už pomalu roste na jižním konci města. Těšíte se do nového?

Samozřejmě, že se těšíme. Ne že bychom to tady neměli rádi, ale samozřejmě doba jde dopředu a nároky se mění. Bude tam víc místa i vyšší komfort. Takže se těšíme.

Pojďme zpátky k vám. Jak jste sám říkal, jste z hasičské rodiny. Co děti? Potatí se?

Synovi už bylo osmnáct, takže ho už mám v jednotce SDH. Dal se také na vedení kroužku mladých hasičů. Dcera chodí do hasičského kroužku. Nenutím je k tomu, ale jsem rád, že hasičinu dělají.

Pojďme to na závěr trochu odlehčit. Hasičské výjezdy určitě nejsou žádná legrace, ale i tak se občas nějaký ten kuriózní či humorný okamžik vyskytne. Vzpomenete si na nějaký?

Takových bylo hodně, ale když se mě někdo zeptá, tak si zrovna na žádný nevzpomenu. Ale většinou jde o výjezdy spojené tak nějak se zvířaty, jako třeba koza na střeše a podobně. Ale určitě znáte tu příhodu, jak přijeli hasiči zachránit staré paní kočičku ze stromu. Kočičku sundali, babička uvařila kafe, donesla bábovku, prostě pohoda a když pak jeli hasiči pryč, milou kočičku přejeli. Já mohu říci, že my jsme žádnou kočičku nikdy nepřejeli.

Naši krajinu zdobí už po staletí kříže. Stojí u cest, na návších, u lesních pěšin a každý má svůj příběh. Na některých z nich najdete i jména těch, kteří je stavěli, nebo těch, kterým jsou věnovány. Pojďme si povídat o lidech, kteří už tu nejsou, ale v krajině zanechali věčnou stopu.

Olší nad Oslavou: Svinkův kříž

Tento žulový kříž s pozlacenou figurou Krista najdete u účelové komunikace asi v polovině cesty mezi Olším nad Oslavou a Závistí. V dolní polovině kříže je nápis: POCHVÁLEN BUĎ / P. JEŽÍŠ KRISTUS / TENTO SV. KŘÍŽ VĚNOVALA / RODINA SVINKOVA / Z OLŠÍ / PAMÁTCE VÁCLAVA SVINKY / PADLÉHO VE SVĚTOVÉ VÁLCE / NA SRBSKÉM BOJIŠTI. / ODPOČÍVEJ V POKOJI. Kříž stojí na betonovém soklu. Kolem kříže je pak ohrádka ze žulových sloupků a kovových tyčí. Václav Svinka se narodil 18. září 1890 v Olši nad Oslavou

v domě číslo popisné 25, a to jako syn podruha Františka Svinky (narozen 25. srpna 1858, zemřel 1. června 1926), jenž byl synem domkáře Jana Svinky a jeho ženy Františky rozené Fouskové. Matkou Václava byla Františka, dcera Josefa Kadlece z Rohovce a jeho ženy Kateřiny rozené Markové. Rodina později žila v domě číslo popisné 12.

Václav Svinka měl bratra Františka (narozen 8. února 1886), který se 19. srpna 1913 v Netině oženil s Marií Homolovou z Olší nad Oslavou, podruhé se oženil 7. srp-

na 1940 v Měříně, a to s Františkou Pejchlovou z Milíkova. Do války Václav Svinka odešel s jihlavským 81. pěším plukem, a to s jeho IV. praporem, který mířil na srbskou frontu. Podle databáze VHÚ byl už od září 1914 veden jako nezvěstný. V roce 1925 byl prohlášen za mrtvého. V seznamu ztrát je ovšem uvedeno, že byl 26. listopadu 1914 (bitva na Kolubaře a Ljigu) raněn. Každopádně v roce 1925 byl prohlášen za mrtvého. Po válce rodinné hospodářství v Olši nad Oslavou převzal bratr František.

Petr Chňoupek

Velké Meziříčí má bohatou historii, do které se zapsala nejedna osobnost. Na některé se ovšem zapomíná. Mezi takové patří jak legionáři, tak vojáci, kteří prošli peklem front první světové války. V našem seriálu chceme připomenout osudy některých z nich.

Zapomenutí hrdinové

Cesta domů skončila v Praze

Stanislav Marek, zedník ze Lhotek, prožil svá válečná léta v Itálii. Po skončení války se ještě zapojil do bojů na Slovensku, ale zákeřná nemoc jej dostala do nemocnice v Praze. Pojďme se seznámit s jeho osudem.

Stanislav Marek se narodil 13. dubna 1895 ve Lhotkách číslo popisné 40, a to jako syn domkáře Josefa Marka (narozen 3. dubna 1857 v Oslavě), jenž byl synem Františka Marka z Oslavy a jeho ženy Marie rozené Zelinkové. Matkou Stanislava byla Josefova manželka Marie (narozena 3. února 1856), dcera pololánika ve Lhotkách Josefa Krejsky a jeho ženy Františky rozené Nestrašilové. Rodiče se brali 9. února 1880.

Stanislav měl bratry Františka (narozen 18. července 1882) a Josefa (narozen 19. ledna 1888) a sestru Marii (narozena 6. července 1885).

Stanislav Marek se vyučil zedníkem, ale přišla válka, a i on musel na frontu. Bojoval na italské frontě ve svazku 11. pěšího pluku. Do zajetí padl během jedenácté bitvy na Soči, a to 19. srpna 1917 u Mediazza. Skončil v zajateckém táboře v Padule, kde se 19. ledna 1918 přihlásil do československých legií, přijat byl 16. dubna 1918 a zařazen byl k 32. pěšímu pluku, se kterým se zúčastnil bojů na Doss Alto.

Skončila válka a jeho pluk odjel bojovat proti Maďarům na Slovensko. Jenže u Stanislava Marka se začaly projevovat příznaky tuberkulózy. Místo domů do Lhotek putoval do špitálu v Praze. Svůj boj se zákeřnou nemocí bohužel 25. září 1920 prohrál.

Pohřben je na Olšanských hřbitovech pod bílým křížem v areálu Čestného vojenského pohřebiště obětí první světové války na 2. obecním hřbitově.

Jeho bratr František taktéž bojoval na italské frontě, on ovšem u železničního pluku. Byl raněn a 8. srpna 1918 zemřel v záložní nemocnici v Urfermais v Tyrolích. Pohřben byl o dva dny později na vojenském hřbitově v Meranu. Druhý z bratrů Josef žil před válkou v Tasově a do války odešel s jihlavským 81. pěším plukem, se kterým odjel na srbskou frontu (IV. prapor) a od 9. září 1914 byl veden jako nezvěstný. Domů se nikdy nevrátil.

Rodinné hospodářství převzala vdova po Františkovi Anna (narozena 28. června 1883), dcera pololánika z Vlčatína, číslo popisné 2, Jana Pacala a jeho ženy Marie rozené Horké. Ta se 25. ledna 1921 provdala za řeznického pomocníka Josefa Hlaváče z Radostína. Spolu pak vychovávali Františkovy děti Františka (narozen 9. prosince 1907), Antonii (narozena 10. června 1908) a Josefa (narozen 25. prosince 1915).

Petr Chňoupek

POMŮČKA: ARCO, IRL MAI, OPS STUPAVA	ZBAVIT FUNKCE	1. TAJENKA	SOLMIZAČ- NÍ SLABIKA	JEDEN I DRUHÝ	KULENÁ	TAVENÍM ZBAVITI HRAN		MANŽEL- ČIN OTEC	VZOREC NITRIDU HLINÍKU	NĚMECKÝ „ANO“	ODDĚLIT MOTYKOU		DIOVA MANŽELKA	NEDO- PALKY	OBDRŽET
HLUPÁ- KOVO							ŠPANĚLSKÝ VELETOK					VRH SVLEČENÍ			
HLQUBIT DLÁTEM							2. TAJENKA ŠACHOVÁ PORÁŽKA								
UVNITŘ			STARO- GERMÁN UKLÍZET KOŠTĚTEM							KAPROVITÁ RYBA ŠKODLIVÝ MOTYL					
ŘÍMSKÁ BOHYNĚ ÚRODY				CIZÍ MUŽ. JMÉNO DOMÁCKY OTO				RAKOUSKÝ KOMPO- NISTA NEÚPLNĚ							
HNĚDEL							PÍKA HORSKÁ LOUKA						TYP FORDU CHRÁMOVÝ KOMPLEX U LUXORU		
OCTAN							NICKA STŘEVÍČ					SKLENÁŘ- SKÝ TMEL NOTOVÝ ZÁPIS			
MATČINA SESTRA				CIZOKRAJ- NÝ PTÁK ŠKODLIVÍ MOTYLI				SPZ TEPLIC DVĚ STĚ					3. TAJENKA	SETRVÁ- VAT	
	KLOUBY NOHOU	SOUHLAS MĚSTO U BRNA				OBILNINA VYSOKÉ KARTY					ŠPANĚLSKÝ „LUK“ VZÁCNOST				
MISTR POPRAVČÍ				ŘECKÉ PÍSMENO KORYŠI				BĚH STÁNEK							
PŘEDLOŽKA			PLEMENO POSTEL				STYK ZNAČKA MILILITRU								
POPĚVEK						SÍDLO V IN- DONÉSII KVĚTNÍ PRAŠEK					HAVRANÍ SKŘEK PRIMÁTI				
CITY						PLACATĚ ZNAČKA KRYPTONU						SPZ OSTRAVY ZNAČKA ASTATU			
4. TAJENKA							JINÝ NÁZEV ŘEKY KYJOVKY								
KLEKÁNÍ				MPZ IRSKA			VÝBOR								

Znění tajenky a jméno s bydlištěm zašlete do 19. června 2026 na adresu: velkomezirisko@velkomezirici.cz nebo poštou či osobně do redakce.

O SBĚRU CHROUSTŮ ŠKOLNÍ MLÁDEŽÍ

Ti dříve narození si jistě ještě vzpomenu na večery, kdy ticho narušoval charakteristický chroustí hukot. Když přišel rok, ve kterém se chrousti rozmnožili, na své si přišly především (tajenka 1), kterým se chrousti ve velkém sypali do výběhů. Později, kvůli pesticidům, byli chrousti téměř vyhubeni, ale v posledních letech se vrací a je možné je opět potkávat. Na chrousty bohatý byl rok 1944. Bohatý natolik, že si chrousti zasloužili i zápis do školní kroniky ve Lhotkách. Je tu zapsáno, že ten rok bylo chroustů hodně, ale nebýt (tajenka 2) jara, tak jich mohlo být ještě víc. Žáci školy ve Lhotkách vyrazili na sběr chroustů a podle kroniky jich nasbírali úctyhodných 189 litrů.

Jak už bylo řečeno, u nás se spaření chrousti sypali drůbeží, ale jinde ve světě je dokázali využít mnohem efektivněji. Tak třeba v Německu je studenti rádi požívali v (tajenka 3) polevě, chudší rodiny si zase pochutnávaly na dušených chroustech. Delikatesou v Německu pak byli deset minut vaření chrousti s citronovou šťávou na čerstvě usmažených palačinkách.

Naopak Francouzi v 19. století s chutí pojídali chroustovou polévku, do které se ještě přidávala telecí játra. Chrousti museli být bez křídel a nožiček.

Nevíme, jak tomu bylo na Moravě, ale chroustová polévka se vařila i v Čechách. Místo telecích jater se do ní přidávala pouze kořenová zelenina, kmín, sůl, zelená petržel, žlutky a hustá smetana. V Čechách navíc neřešili křídla ani (tajenka 4).

Tajenka z minulého čísla:

července, Milíkov, Radslavice, Lhotkách

Výherce z minulého čísla:

Vladimír Holema, Kúsky

Lidové pověsti se v minulosti šířily především ústním vyprávěním. Podle vzoru lidových vypravěčů se těmito pověstmi inspirovala a téma znovu zpracovala Marie Ripperová. Ilustracemi je doplnily Alice Trojanová a Kateřina Dvořáková. Publikaci Pověsti z Velkomeziříčska vydalo město Velké Meziříčí roku 2020. Zakoupit ji můžete v Turistickém informačním centru Velké Meziříčí nebo na e-shopu města.

Pověsti z Velkomeziříčska

Vodník na Rozkoši

Z řeky Oslavy vycházela vodní „příkopa“, která protékala přes město ulicí Rozkoš. Vedlo přes ni několik můstků, aby se dalo chodit do přilehlých uliček. V příkopě se máchalo kdedo. Prádlo, nádoby i děti. Lidé ze strouhy nosili vodu i domů, aby nemuseli chodit do řeky nebo do kašny. Proto k ní vedly kamenné schůdky. Občas bylo vidět bledého chlapce, jak sedí na některém z můstků. Když si děti hrály poblíž, vždycky je rodiče napomínali, že nesmí chodit k vodě. Ale známe děti. Slíbí všechno, a za chvíli už o tom neví. Stejný byl i malý Pepík. Jednou vyběhl ven, že si bude hrát s kamarády, ale nikde nikdo. Jen na můstku seděl neznámý bledý chlapec. Měl trochu nazelenalé vlasy, ale to Pepík neřešil.

Chvíli si spolu hráli, a pak cizí hoch začal vypravovat. Že se nedávno přistěhoval z cizí země, kde je všechno mnohem krásnější. A jestli prý chce, že ho tam zavede, však to není nijak daleko. Vzal Pepík za ruku a vedl ho po schůdkách dolů k vodě. Vtom příběhla Pepíkova matka, která měla zlé tušení. Jak spatřila bledého hochu, hned věděla, že je zle. Rychle třikrát zopakovala zaříkávadlo, hoch zezelenal a zmizel ve vodě pod můstkem. Její synáček byl zachráněn.

Samozřejmě se to hned rozkřiklo a děti si přece jen dávaly větší pozor. Vodníka však od té příhody už nikdo nespatriil. Prý se odstěhoval někam dál po vodě.

Kalendář akcí

Kino

1. 7. 2026, 17:00

8. 7. 2026, 17:00

24. 7. 2026, 17:00

Mimoni a monstra

1. 7. 2026, 19:30

Scary Movie

3. 7. 2026, 16:30

17. 7. 2026, 16:30

Toy Story 5: Příběh hraček

3. 7. 2026, 19:30

Backrooms

4. 7. 2026, 19:30

Pět švestek

5. 7. 2026, 18:30

10. 7. 2026, 19:30

19. 7. 2026, 18:30

Po večerce

10. 7. 2026, 16:30

12. 7. 2026, 17:00

22. 7. 2026, 17:00

Odvážná Vaiana

11. 7. 2026, 19:30

Smrtelné zlo: V plamenech

17. 7. 2026, 19:30 (dabing)

18. 7. 2026, 19:30 (titulky)

25. 7. 2026, 19:30 (dabing)

Odyssea

22. 7. 2026, 19:30

Přísahám, že za to nemůžu

23. 7. 2026, 19:00

24. 7. 2026, 19:30

26. 7. 2026, 18:30

30. 7. 2026, 18:00

Bardotky

31. 7. 2026, 19:00

1. 8. 2026, 19:30

Spider - Man: Zbrusu nový den

Léto ve městě

4. 7. 2026, 18:00

Koupaliště Velké Meziříčí

Řecký večer

15. 7. 2026, 21:30

Koupaliště Velké Meziříčí

Letní kino

Mamma Mia

16. 7. 2026, 21:30

Koupaliště Velké Meziříčí

Letní kino

Nečekané léto

25. 7. 2026, 18:00

Ulice Kostelní (U Kotvičky)

Koncerty

Milánosz – vokální skupina

The Followers – cover band

60's a 70's

12. 8. 2026, 21:00

Koupaliště

Letní kino

Někdo to rád v Plzni

13. 8. 2026, 21:00

Koupaliště

Letní kino

Cukrkandl

29. 8. 2026, 18:00

Koupaliště

Koncerty

Deychey – Pop, rock, dance

Imagine Diamonds – Imagine

Dragons Revival

Koncerty

2.-4. 7. 2026

Fajtův kopec

FAJTFEST

10. 7. 2026, 19:00

Jack's Rock Garden (na Obecníku)

Na šikmé ploše

(cover band 80, 90)

10. 7. 2026, 20:30

akustický kytarový koncert

Stará pošta

Petr Simandel

akustický kytarový koncert

7. 8. 2026, 19:00

Jack's Rock Garden (na Obecníku)

Los Pajos a Mrs. Collumbo

hard country

Poutě

3. 7. 2026

sv. Prokop

Mostišťe

5. 7. 2026

sv. Cyril a Metoděj

Kochánov

5. 7. 2026

sv. Cyril a Metoděj

Cyřilov

12. 7. 2026

sv. Anna

Vídeň

18. 7. 2026

130 let hasičského sboru

Bory

19. 7. 2026

sv. Anna

Lhotky

25. 7. 2026

sv. Jáchym a Anna

Lavičky

26. 7. 2026

sv. Anna

Kůsky

26. 7. 2026

sv. Anna

Osové

2. 8. 2026

sv. Anna

Oslavice

Podzim

v Jupiter klubu

20. 9. 2026, 19:00

Velký sál

Tomáš Hanák – Kubou nazařbůh, na kole a sám

22. 9. 2026, 19:00

Velký sál

Pořad jsem to já

30. 9. 2026, 19:00

Velký sál

Linda

6. 10. 2026, 19:00

Velký sál

Lakomec

3. 11. 2026, 19:00

Velký sál

Normální debil

11. 11. 2026, 19:00

Velký sál

Chlapi sobě

24. 11. 2026, 19:00

Velký sál

Obraz

26. 11. 2026, 19:00

Velký sál

Bratři Ebenové

Různé

18. 7. 2026, 14:00

hřiště Mostišťe

Pivní den 2026

10. 9. 2026, 16:30

Knihovna

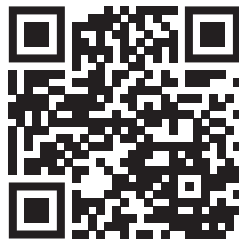
Slavnostní otevření

26. 9. 2026, 8:00

Vlakové nádraží

140. výroční založení železniční tratě Velké Meziříčí – Studenec

Změna programu vyhrazena

Pravidelně aktualizovaný
kalendář akcí
naleznete na webu
www.velkomezirisko.cz